

الدَّرْسُ الْأَوَّلُ

من آيات الأَخْلَاقِ +

اسْمُ التَّفْضِيلِ وَاسْمُ الْمَكَانِ

ترجمة و تعریف (٥٧ تست)

١. ترجمة تک عبارتی

١٣٩٨. «إِنَّ الْإِمَامَ أَبَا عَبْدِ اللَّهِ الْحَسِينَ (ع) يَفْتَخِرُ بِأَخِيهِ أَبِي الْفَضْلِ الْعَبَّاسِ، لَأَنَّهُ قُتِلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَكَلَّا هُمَا أَسْوَةً لِجَمِيعِ الْعَالَمِينَ»^{٤١} (زبان ٩٤)

١) همان‌آمام أبو عبد الله الحسين(ع) برادر خود أبي الفضل عباس رافض‌خواش می‌دانست، چه هر دو در راه خداوند جنگیدند و هر دو الگویی برای جهانیان شدند!

٢) قطعاً آمام أبو عبد الله الحسين(ع) برادر خواش أبي الفضل عباس رامایه فخر می‌دانست، ازان جا که در راه الله جنگید، و هر دو برای جهانیان الگوهستند!

٣) امام أبو عبد الله الحسين(ع) به برادر خواش أبي الفضل عباس مبارکات می‌کرد، و مقتول شدن او را در راه الله می‌دانست و هر دو الگوی عالمیان بوده‌اند!

٤) امام أبو عبد الله الحسين(ع) به برادر خود ابو الفضل عباس افتخار می‌کند، زیرا در راه الله به قتل رسید و هر دو الگویی برای همه عالمیان می‌باشند!

١٣٩٩. «كُلَّمَا أَنْظَرْتَ إِلَى النِّعَمِ الَّتِي تُؤْفَرُ لِي فِي الْحَيَاةِ، أَشْكَرُ رَبِّي الْحَنُونَ!»^{٤٢} (السانی ٨٩)

١) هر دفعه به نعمتی که در زندگی ام فراهم گردیده است نگاه کرده‌ام، از پروردگار مهریان خود تشکر نموده‌ام!

٢) هر زمان به نعمت‌هایی که در زندگی ام مهیا کرده‌ام نگاه افکنده‌ام، از خدای مهریان سپاس‌گزاری کرده‌ام!

٣) هر بار به نعمتی که برای من در زندگی مهیا می‌کنند نگاه می‌کنم، خدای محبوبیم را شکرمی‌کنم!

٤) هر بار به نعمت‌هایی که در زندگی برایم فراهم می‌شود می‌نگرم، پروردگار مهریانم را شکرمی‌کنم!

١٤٠٠. «قَرَرْتُ مَعَ أَخِي الصَّغِيرِ أَنْ نَذَهَبَ غَدَّارَسَ السَّاعَةِ الْعَاشرَةِ وَالْتَّصَفَ لِمَشَاهِدَةِ آثارِ الْمَتْحَفِ التَّارِيْخِيَّةِ!»^{٤٣} (خارج از کشوار ٩٩)

١) با برادر کوچکم قرار گذاشتمن فردا رأس ساعت ده و نیم به مشاهده آثار تاریخی موزه برویم!

٢) با برادر کوچکترم قرار گذاشتیم رأس ساعت ده و نیم فردا به دیدن آثار موزه‌های تاریخی برویم!

٣) من و برادر کوچکترم قرار گذاشتیم فردا سر ساعت ده و نیم برای مشاهده آثار تاریخی به موزه برویم!

٤) من با برادر کوچکم قرار گذاشتمن سر ساعت ده و نیم صبح فردا برای دیدن آثار تاریخی در موزه‌ها برویم!

١٤٠١. «إِنَّهَا مِنْ أَعْجَبِ الْأَسْمَاكِ، تَعْذِيْثُهَا صَعِيْبَةٌ عَلَى الْهَوَا لِأَنَّهَا تُحَبُّ أَنْ تَأْكُلْ صَيْدَهَا حَتَّى!»^{٤٤} (ریاضی ٩٨)

١) آن از ماهی‌های عجیبی است که تغذیه‌اش برای علاقمندان سخت است برای این‌که دوست دارد شکار زنده بخورد!

٢) او از شگفت‌ترین ماهیانی است که برای علاقمندان، غذا دادن سخت است زیرا او خوردن زنده شکار را دوست دارد!

٣) او از ماهیان شگفت‌آوری است که برای علاقمندان، تغذیه‌اش سخت دشوار است زیرا زنده خوردن صید را دوست دارد!

٤) آن از عجیب‌ترین ماهی‌هاست، غذا دادن به او برای علاقمندان دشوار است زیرا دوست دارد که صید خود را زنده بخورد!

١٤٠٢. «أَدْعُ إِلَى سَبِيلِ رِبِّكَ بِالْحِكْمَهِ وَالْمَوْعِدَهِ الْحَسَنَهِ وَجَادِلُهُمْ بِالْئَنْهَى هِيَ أَحْسَنُ»^{٤٥} (تجربی ٩٨)

١) به راه پروردگارت با حکمت و موعظله نیکو دعوت کن، و با آنان با آنجه نیکوتراست مجادله کن!

٢) به راه خدای خود به وسیله دانش و پند نیکو فراخوان، و با آنان به وسیله سخنان خوب و زیبا مقابله کن!

٣) دعوت به راه خداوند باید با حکمت و موعظله پسندیده باشد، و با آنان با هرجه نیکوتراست مجادله کن!

٤) فراخواندن به راه خدای خود را از طریق پند و اندرز، زیبا انجام بده، و با آنان با شیوه‌ای بهتر مقابله کن!

١٤٠٣. «مَنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ مِنْ ضَمِيرٍ وَاعْظَمُ، فَلَنْ يَكُونْ لَهُ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ حَافِظًا!»^{٤٦} (زبان ٩٣)

١) هر کسی که از درون خواش او را هشدار نمی‌دهند، در نزد خداوند حافظی نخواهد داشت!

٢) کسی که واعظی او را از درون هشدار ندهد، نگهبانی هم از سوی خدا او را حفظ نخواهد کرد!

٣) اگر کسی از درون خود و عقل‌کننده‌ای تداشت از نزد خدا حفظ‌کننده‌ای او را حفظ نخواهد کرد!

٤) هر کس از درون خواش پنده‌هنده‌ای نداشته باشد، از جانب خداوند نگهدارنده‌ای نخواهد داشت!

١٤٠٤. «هُوَ أَقْرَبُ شَخْصٍ لِي وَإِنْ كَانَ بَعِيْدًا مِنِّي مَسَافَهٌ!»^{٤٧} (خارج از کشوار ٩٩)

١) او شخص نزدیکی به من است هر چند که مسافت‌هایی از من دور شده است!

٢) او اگرچه مسافت‌ها از من دور شده است ولی شخص نزدیک تر به من اوست!

٣) نزدیک‌ترین فرد به من کسی است که از من مسافت‌هایی دور شده باشد!

٤) او نزدیک‌ترین فرد به من است اگرچه از من مسافت‌ها دور باشد!

فهرست

سؤال

٧

٢٥

٣٨

٥٣

٦١

٨٢

٩٧

١٠٩

سال دهم

الدُّرْسُ الْأَوَّلُ: مرور قواعد پایه

الدُّرْسُ الثَّانِي: اعداد

الدُّرْسُ الْثَالِثُ: اشكال فعل، ثلاثي مجرّد و مزيد (١)

الدُّرْسُ الرَّابِعُ: اشكال فعل، ثلاثي مجرّد و مزيد (٢)

الدُّرْسُ الْخَامِسُ: جملة فعلية و اسمية و نون و قاية

الدُّرْسُ السَّادِسُ: معلوم و مجهول

الدُّرْسُ السَّابِعُ: جار و مجرور

الدُّرْسُ الثَّامِنُ: اسم فاعل، اسم مفعول و اسم مبالغه

سال یازدهم

الدُّرْسُ الْأَوَّلُ: اسم تفضيل واسم مكان

الدُّرْسُ الثَّانِي: جملة شرطى

الدُّرْسُ الْثَالِثُ: معرفه و نکره

الدُّرْسُ الرَّابِعُ: جملة وصفيه (جمله بعد از نکره)

الدُّرْسُ الْخَامِسُ: ترجمه فعل مضارع (١)

الدُّرْسُ السَّادِسُ: ترجمه فعل مضارع (٢)

الدُّرْسُ السَّابِعُ: معانی افعال ناقصه

سال دوازدهم

الدُّرْسُ الْأَوَّلُ: حروف مشبهه بالفعل ولاي نفي جنس

الدُّرْسُ الثَّانِي: حال

الدُّرْسُ الْثَالِثُ: أسلوب استثناء

الدُّرْسُ الرَّابِعُ: مفعول مطلق

بخش ویرژ

• تجزیه و ترکیب

• قرائت کلمه (ضبط حرکات)

• درک مطلب

كنكور های ۱۴۰۰

پاسخ نامه تشریحی

پاسخ نامه کلیدی

٢٧٣

٢٩١

٢٩٨

٣٢١

٣٣٣

٤٦٠

۱۵۷۵- گزینه ۴ «من تعلم: هرکس فرایگیرد» (رد سایر گزینه‌ها)، «لغة قوم: زبان قومی را» (رد ۳)، «جیداً، خوب، به خوبی»، «أمن شرهم: از گزند آن‌ها درامان است» (رد ۳)، «الأنسان بتعلم كل لسان: انسان با فراگرفتن هر زبانی» (رد ۱ و ۲)، «إنسان جدید: يك انسان جديده است»

۱۵۷۶ **گزینه ۲** «إن» چون قبل از اسم آمده؛ پس ادات شرط نیست (رد ۳)، «ستُّصبحٌ: خواهد شد» آینده است (رد ۴)، «الإِنْسَانُ الَّذِي: انسانی که» (رد ۳ و ۴).

۱۵۷۷ **گزینه ۱** «ما» شرطیه معنی (هر چه) می دهد (رد ۲ و ۳)، «يعطى: می دهد»

۱۵۷۸. **گزینه ۳** «لایدل»: دلالت نمی‌کند، فعل مضارع است نه اسم (رد ۴ و ۱)، «ائما؛ فقط، تنها» (رد ۲).

۱۵۷۹. گزینه ۴ «قبل آن یعنی» در گزینه (۱) ترجمه نشده است، «من: هرگز» (رد ۲ و ۳)، فعل «قد انتفع: سود برد» است، ماضی نقلی است (رد ۲ و ۳)، «العقلاء: دانایان» معرفه است نه نکره (رد ۲).

۱۵۸- گزینه ۴ «من: هرکس، هر که» شرط است (رد ۳ و ۱)، «صدیقه الحمیم: دوست صمیمی اش»، «مستشاره الحکیم: مشاور خردمند خوبیش» ترکیب وصفی و اضافی هستند. (رد ۲ و ۱) «فلیجعل: باید قرار دهد»، «قرار می‌دهد» اشتباه است

(رد ۱ و ۳)، کسره در انتهای فعل مضارع به مامی گوید که حرکت ساکن داشته‌ایم.
۱۵۸۱- گزینه ۲ «قبن: هرکس» شرط است (رد ۱ و ۳)، «مستقبله: آینده‌اش» همراه
ضمیر است (رد ۱)، در گزینه (۴) «حال آن که» معادل «الذی: که» نیست.

گزینه ۱۵۸۲ «إن: أَنْ، چنانچه» (رد ۲۲)، «تُرِد: بخواهی» فعل مضارع است (رد ۱ و ۲)، «قلوب الشّباب: دلّهای جوانان» (رد سایر گزینه‌ها)، همچنین «پیشة خود» نیز نادرست است (رد ۴۵).

۱۵۸۳ گزینه ۱ «إن: أَكْرَه» معنای قیدهای زمان نمی‌دهد (رد ۲ و ۴)، «لا تعلم» مضارع است (رد ۳)، «سمعت: شنیدی» (رد ۳ و ۴).

۱۵۸۴ گزینه ۱ «كان... بهم سخن: آهسته سخن، مر گفت» (رد ۲ و ۵)، «گزینه ۳»

۱۵۸۵. **گزینه ۲** در گزینه (۱) «بها» ترجمه نشده «من (شرط) هر کس، هر که» (رد ۳)، «نخست» معلوم است ول محدود ترجمه شده (رد ۴۰).

۱۵۸۶. گزینه ۴ «ایتکلم» فعل شرط است و باید مضارع التزامی ترجمه شود (رد ۲)، «جینما: زمانی که» (رد ۱)، «لا تهمس» آهسته حرف مزن (رد ۲)، «به خاطر تو» در گزینه (۳) اضافی است. «عملاء» در گزینه (۱) ترجمه نشده.

۱۵۸۷. گزینه ۱ «عدد كثير من العلماء: تعداد زيادي از علماء» (رد ۲ و ۳)، «التربية و التعليم» صفت نیست (رد ۳)، در گزینه (۴) «بسیار» اضافه است. همچنین «كتباً» باید در این گزینه نکره و جمع ترجمه می شود.

نحوی: «مجالات التّربية والتّعلم: زمینه‌های آموزش و پرورش» توجه کنیم که در زبان عربی برخلاف زبان فارسی، واژه «تّربية» پیش از تّعلم می‌آید.

۱۵۸۸. گزینه ۲ «ابتعد» فعل لازم است نه متعدد (دور شد، دوری کرد)، ولی در سایر گزینه ها په صورت متعدد (دور کردی، دور می کنی) ترجمه شده.

کزینه ۳ «الناس» مفعول است نه فاعل (رد ۱)، «رأيت» فعل شرط است و مضارع التزامی ترجمه می‌شود (رد ۲ و ۴)، «دین الله: دین خدا» ترکیب اضافی است نه وصفی (رد ۲ و ۴).

۱۵۹- گزینه ۱ «من» شرطی است (هر کس) (رد ۲ و ۴)، «شرط الحسد: شر حسد، حسادت» (رد ۳ و ۴)، «ینقد» فعل معلوم است ولی در گزینه (۲) به صورت مجهول ترجمه شده است. «التصایح الأخلاقیة» در گزینه (۳) نکره ترجمه شده و «منه» ترجمه نشده است. در گزینه (۴) «یتخلص» به صورت متعدد معناشده و نیز «حسودها» غلط است.

١٥٩١. كزينة^٣ «ينتفع» و «ينفع» مضارع هستند نه ماضي (رد ١)، «مديرية شركتنا الكبيرة» مدير شركة بزرگ ما (رد ٢ و ٤).

۱۵۹۲- گزینه ۳ (نوع: نوعی) در گزینه (۱) ترجمه نشده است. «من هو أكير منك» کسی که از تو بزرگ تر است» (۲۵). «عليک: تو باید، بر تواست» (۴۵).

۱۵۶- گزینه ۴ «حسن» اسم تفضیل است. «بهترین مردان نزد خداوند کسی است که نماز را ترک نمی‌کند. «اکرم» (گرامی داشتند ... هفته گذشته) و «اکتر» (زیاده روی کردند): «الطلاب» فاعل است و مرفوع (آمدہ) در گزینه‌های (۱) و (۲) فعل هستند و در گزینه (۳) هم «خیر» به همراه مفرد معرفه آمدہ (خوبی پروردگار ما).

۱۵۶۱. گزینه ۳ « أقل » فعل ماضی از باب « افعال » است (مرد در کار کوتاهی کرد)، ولی در سایر گزینه‌ها « أخلص »، « شرّ »، « أكرم » و « أعلم » همگی اسم تفضیل هستند.

۱۵۶۲. (گزینه ۴) «المجالس هم نشین» اسم فاعل و مذکراست. (از «الحسن» که صفت و مذکراست می‌توان فهمید) پرسنل سایر گزینه‌ها ۱ «المشاهد»: جمع «مشهد» به معنی صحنه است. (از مؤنث بودن کلمات «آلی» و «محفوظة» می‌فهمیم که جمع غیر عاقل است). ۲ دوستم خارج کننده کتاب از آنجا بود. (مُخْرِج: اسم فاعل) ۳ «ملابس»: جمع «ملبس» به معنای «لباس»، معنای مکان ندارد (المعامل: القِعْدَةُ كَأَرْكَادَهَا)

۱۵۶۳. گزینه ۴ بررسی گزینه‌ها ۱ بدبند معمولاً به خودشان می‌رسد، «شّر» مصدر است. ۲ «المناطق» جمع «منطقة» است و اسم مکان نیست. ۳ «أماكن» جمع «مكان» اسم مکان و «آخر» (پایان) اسم فاعل و اسم تفضیل نیستند. ۴ بدبند شهرشلوغی است. «شّر» مصدر و به معنای «بدبند» است.

۱۵۶۴. گزینه ۱ در گزینه (۱) «خیرآبی؛ خوبی پدرم»، «خیر» مصدر است. «آنفس»: گران بهترین» اسم تفضیل است. در گزینه (۲) «صغری» (کوکی ام) و در گزینه (۳) «کیری» (میانسالی ام) است؛ زیرا بعدشان ضمیر مذکور (۵) آمده نه مؤنث (ها)، در گزینه (۴) هم «فضلی» (برتری من) اسم تفضیل نیستند، چون بعدش صفت به صورت مذکور

۱۵۶۵. **گزینه ۳** «خُدَام» جمع «خادم» است. بررسی سایر گزینه‌ها | «المَحَافِظَ» اسم مکان و جمع «مخففَة» است، چون «آلَى» بیانگر جمع غیر عاقل بودن آن است، ولی «المحافظ» مذکور است. ۲ اسم مبالغه است. (زُؤار) چون ضمیر «ه» برای آن مفرد آمده، (زُؤار) جمع است. ۴ «المُقَاتِلُ» جمع «المُقْتَلُ» و «اسم مکان» است، چون فعل «تحكى» مفرد مؤنث آمده پس کلمه مورد نظر جمع غیر انسان است. («المُقَاتِلُ» است نه «المُقَاتِلُ»)

درس دوم

۱۵۶۶. کزینه ۴ در سایر گزینه‌ها «من» شرطیه نباید به صورت «کسی که، کسانی کو، آن کس... که، اگر...» تحمیه شود، همچنین: «امم» جمع است (۱۲۱، ۳).

۱۵۶۷- گزینه ۴ اگر فعل شرط ماضی باشد یا به صورت ماضی ساده ترجمه می‌شود یا مضارع التزامی (رد ۲ و ۳)، کلمه «قلب» در سایر گزینه‌ها ترجمه نشده است. ضمناً «خلواهه» جمع است ولی در گزینه‌های (۱) و (۲) به صورت مفرد ترجمه شده است. دقت کنید که «من» در این عبارت از نوع شرط است، لذا بهتر بود به صورت «هر کس» ترجمه شود.

۱۵۶۸ **کزینه ۱** «إن: أگر» (رد ۳ و ۴)، «تقصّد» مضارع است (رد سایر گزینه‌ها)، «الثقایات:

زیاله‌ها»، معرفه است رد ۴)، «أعلم» بدان» (رد ۳ و ۴) در گزینه ۲)، «اين» اضافی است.

۱۵۷- گزینه ۲ «خلق الله: آفرینش خدا» ترکیب اضافی است نه وصفی همچنین مفرد است نه جمع (رد ۱ و ۳)، «اذ: اگر، هرگاه» (رد ۳)، «ستشاهد: خواهی دید» آینده هم کلاسی اخلاقگرست

۱۵۷۱- کزینه (إن: اگر، چنانچه) (رد ۲ و ۴)، «للناسِ برای مردم» (رد سایر گزینه‌ها)، است (رد ۳ و ۴).

۱۵۷۲ **گزینه ۲** «بسهوله: به آسانی» (رد سایر گزینه ها) (إن: اگر، نباید «هرگاه» ترجمه شود (رد ۱ و ۳)، «لنا: برای ما» ترجمه نشده است (رد ۱ و ۴).

۱۵۷۳ **گزینه ۱** «فیما لا تعلم: درباره آنچه نمی دانی» (ما شرطیه نیست پس معنی «هرچه» نمی دهد) (رد ۲ و ۴)، «وان: اگرچه» (رد ۳ و ۴)، «کاتوا أصغر منك: از تو کوچک تر

۱۵۷۴ **گزینه ۳** (یقصد: سعودی کنده در گزینه (۱) به شکل آینده ترجمه شده است، «آن: اگر، چنانچه» به معنای «هرگاه» نیست (رد ۲)، «بتسجیل: باثیت، بازدن» مصدر است نه فعل (رد ۴).

(خارج از کشور^۹)

١٤١٥. أَفْضَلُ مَا يَنْتَفِعُ بِهِ الصَّدِيقُ عِنْدَ الشَّدَّةِ هُوَ أَنْ لَا يُنْكِرَ فِي صَعْوَبَاتِ الدَّهْرِ وَحْدَهُ! :

- ١) بِرَاهِي يَكْ دُوْسْتَ بِهَتَرِينَ چِيزَائِنَ اسْتَ كَهْ دَرْتَلْخِي هَاهِي زَمَانَهِ تَنْهَا باقِي گَذَارَهِ نَشَوَدَا!
- ٢) از بِهَتَرِينَ چِيزَهَا كَهْ دُوْسْتَ رَامِي تَوَانَ باآنَ بَهْرَهِ مَنْدَ كَرَد، اينَ اسْتَ كَهْ دَرْتَلْخِي زَمَانَهِ تَنْهَا نَمَانَدَا!
- ٣) بِهَتَرِينَ چِيزِي كَهْ بِرَاهِي دُوْسْتَ دَرْ گَرْفَتَارِي سُودَمَنْدَ اسْتَ، فَقْطَ هَمِينَ اسْتَ كَهْ دَرْسَختِي رُوزَگَارِتَنْهَا نَمَانَدَا!
- ٤) بِهَتَرِينَ چِيزِي كَهْ دُوْسْتَ هَنَگَامَ سَختِي ازَآنَ بَهْرَهِ مَنْدَ مِي شَوَدَ اينَ اسْتَ كَهْ دَرْسَختِي هَاهِي رُوزَگَارِتَنْهَا رَهَا نَشَوَدَا!

١٤١٦. قَدْ نَشَاهَدَ بَيْنَ النَّاسِ مِنْ هُوَ أَكْمَلُ مِنَّا فَعَلِيَّنَا أَنْ لَا نَذْكُرَ عِيوبَهُ الْأُخْرَى! :

- ١) مِيَانَ مَرْدَمَ گَاهِي مشَاهِدَه مِيَكَنِيمَ كَهْ كَسِي ازَما كَامِلَ تَراَستَ پَسَ ما بَايِدَ عِيبَهَا يِيشَ رَابَازَگُونَكِنِيمَ!
- ٢) گَاهِي اوْقَاتَ مِيَانَ مَرْدَمَ كَسِي رَامِي بَيِّنِيمَ كَهْ ازَما بِهَتَرِاستَ بَنَابِرِايِنَ نَبَایِدَ عِيبَهَايِ دِيَگَراوَرَا يَادَاوَرِي كِنِيمَ!
- ٣) قَطْعَانِيَّيِنَ انسَانَهَا اشْخَاصِي رَادِيدَهِ ايمِ كَهْ ازَما كَامِلَ تَرَنَدَ پَسَ بَرِ ماَسْتَ كَهْ نَقْصَهَايِ دِيَگَراوَرَا ذَكْرَنَكِنِيمَ!
- ٤) گَاهِي بَيِّنَ مَرْدَمَ كَسِي رَامِشَاهَدَه مِيَكَنِيمَ كَهْ ازَما كَامِلَ تَراَستَ پَسَ بَايِدَ عِيبَهَايِ دِيَگَرِشَ رَادِكَرِنَكِنِيمَ!

١٤١٧. أَقْدَ بَحْذَثُ لَنَّا نَأْنَ ثَوَاجِهَ أَشْخَاصِي يَحْسِنُونَ إِلَى غَيْرِهِمْ وَيَنْتَفِعُ بِهِمِ النَّاسُ: هُؤُلَاءِ خَيْرُ الْعَبَادِ لَنَا! :

- ١) شَايِدَ بِرَاهِي ما پَيِشَ أَمَدَه باشَدَ كَهْ باشَخَاصِي موَاجِهَ شَويِمَ كَهْ بِهِ غَيْرَ خَوْدَ احسَانَ مِي كَنَندَهُوَهِ مَرْدَمَ سُودَمِي رَسَانَدَهِ اينَ خَوْبَ تَرَيِنَ عَبَادَتَ كَنَدَگَانَ ما هَسَنَدَا!
- ٢) شَايِدَ بِرَاهِي ما رَخَ دَهَدَ كَهْ باشَخَاصِي موَاجِهَ شَويِمَ كَهْ بِهِ غَيْرَ خَوْدَ احسَانَ كَنَندَوَهِ بَرَمَ نَفعَ رَسَانَدَهِ اينَ بَهْتَرِينَ بَنَدَگَانَ بَرَاهِي ما هَسَنَدَا!
- ٣) مَمْكَنَ اسْتَ بِرَاهِي مَانَ پَيِشَ آيِدَ كَهْ باَفَرَادِي روَبَهِ روَشَويِمَ كَهْ بِهِ دِيَگَرانَ نِيَكِي كَنَندَوَهِ مَرْدَمَ ازَآنَهَا سُودَ بَرَنَدَهِ بَرَاهِي ما اينَهَا بَهْتَرِينَ بَنَدَگَانَدَا!
- ٤) گَاهِي باَافَرَادِي روَبَهِ روَمِي شَويِمَ درَ حَالِي كَهْ بِهِ غَيْرَ خَوْدَ نِيَكِي مِي كَنَندَوَهِ مَرْدَمَ ازَآنَهَا سُودَ مِي بَرَنَدَهِ بَهْتَرِينَ بَنَدَگَانَ بَرَاهِي ما اينَهَا هَسَنَدَا!

١٤١٨. هُؤُلَاءِ آبَاءُ وَأَقْهَادُ يُرِشَدُونَ كَلَّا مِنْ أَوْلَادَهُمْ إِلَى أَطْيَبِ الصَّفَاتِ وَأَصْلَحِ الْأَعْمَالِ! :

- ١) اينَ بَدرَهَا وَمَادِرَهَايِ هَسَنَدَهِ كَهْ هَمَهْ فَرَزَنَدَانَ رَابَهِ سَمَتَ وَيَرِگَيَهَايِ پَاكِيزَهَ تَرِيَا كَارَهَايِ شَايِسَتَهَ تَرَاهِنَمَايِي مِي كَنَندَا!
- ٢) اينَ بَدرَهَا وَمَادِرَهَا هَرَكَادَمَ ازَ فَرَزَنَدَانَشَانَ بَهْ سَوَى پَاكِيزَهَ تَرِيَنَ وَيَرِگَيَهَايِ بَاشِيَسَتَهَ تَرِيَنَ كَارَهَا رَهِنَمَونَ مِي شَونَدَا!
- ٣) اينَهَا بَدرَانَ وَمَادِرَانَيِ هَسَنَدَهِ كَهْ هَرِيكَ ازَ فَرَزَنَدَانَ خَوِيَشَ رَابَهِ پَاكِيزَهَ تَرِيَنَ وَيَرِگَيَهَاوَاشِيَسَتَهَ تَرِيَنَ كَارَهَا رَاهِنَمَايِي مِي كَنَندَا!
- ٤) ايشَانَ بَدرَهَا وَمَادِرَهَايِ هَسَنَدَهِ كَهْ هَرَكَادَمَ ازَ فَرَزَنَدَانَشَانَ بَهْ پَاكِيزَهَ تَرِيَنَ وَيَرِگَيَهَاوَاشِيَسَتَهَ تَرِيَنَ كَارَهَا رَاهِنَمَايِي مِي شَونَدَا!

١٤١٩. ﴿بِئْسَ الْإِسْمُ الْفُسُوقُ يَغْدِي الإِيمَانَ وَمَنْ لَمْ يَتَبَّعْ فَأُولَئِكُمُ الظَّالِمُونَ﴾:

- ١) چَهْ بَدَنَمِي اسْتَ الْوَدَه شَدَنَ بَهْ گَناهَ پَسَ ازَ ايَمانَ وَهَرَكَسِي كَهْ تَوبَهَ نَكَرَهَهِ اسْتَ، پَسَ خَوْدَ اينَهَا، ظَالِمَ هَسَنَدَا!
- ٢) بَدَنَمِي اسْتَ فَسَوقَ پَسَ ازَ ايَمانَ آورَدَنَ وَهَرَكَسِي تَوبَهَ نَهَمَادَهِ، آنَهَا سَمَّ مِي كَنَندَا!
- ٣) الْوَدَه شَدَنَ بَهْ گَناهَ بَعْدَ ازَ ايَمانَ بَدَنَمِي اسْتَ وَكَسَانِي كَهْ تَوبَهَ نَكَنَدَا، پَسَ آنَهَا سَتَمَگَرَهَسَنَدَا!
- ٤) الْوَدَه شَدَنَ بَهْ گَناهَ پَسَ ازَ ايَمانَ، بَدَنَمِي اسْتَ وَهَرَكَهَ تَوبَهَ نَكَنَدَا، پَسَ آنَهَا هَمَانَ سَتَمَکَارَانَ هَسَنَدَا!

١٤٢٠. هَكَانَ أَخْتَكَ الصَّغِيرَةُ تُرِيدُ فُسْتَانَأَرْجَحَصَ فَادِهَبَا إِلَى مَتَجْرَزِ مَيلِي لَأَنَّهُ يَبِيعُ فَسَانِينَ لَهَا أَسْعَارَ رِحِيْصَهِ! :

- ١) مَثَلَ اينَ كَهْ خَواهِرَ كَوْچَكَ توَپِراهِنَ زَنانَهَايِ رَامِي خَواهِدَهَ كَهْ ارْزانَ تَرَبَاشَدَ، پَسَ بَهْ مَغَازَهَ هَمَكَارَمَ بَرَوِيدَ زِيرَاوِيَپِراهِنَهَايِ زَنانَهَايِ مِي فَروِشَدَهِ كَهْ قِيمَتَهَايِ ارْزانَ تَرِيَ دَارَنَدَا!
- ٢) گَوِيَ خَواهِرَ كَوْچَكَتَ پِيرَاهِنَ زَنانَهَايِ ارْزانَ تَرِيَ مِي خَواهِدَهَ، پَسَ بَهْ مَغَازَهَ هَمَكَارَمَ بَرَوِيدَ زِيرَاوِيَپِراهِنَهَايِ زَنانَهَايِ مِي فَروِشَدَهِ كَهْ قِيمَتَهَايِ ارْزانَيِ دَارَنَدَا!
- ٣) خَواهِرَ كَوْچَكَ توَگَوِيَ پِيرَاهِنَ زَنانَهَايِ ارْزانَيِ مِي خَواهِدَهَ، پَسَ بَهْ مَغَازَهَ هَمَكَارَمَ بَرَوِيدَ قَطْعَانِيَأَوَپِراهِنَهَايِ زَنانَهَايِ رَاكَهَ قِيمَتَ ارْزانَيِ دَارَنَدَا، مِي فَروِشَدَهِ!
- ٤) گَوِيَ خَواهِرَ كَوْچَكَتَ پِيرَاهِنَ ارْزانَ تَرِيَ مِي خَواهِدَهَ كَهْ زَنانَهَايِ باَشَدَ، پَسَ بَهْ مَغَازَهَ هَمَكَارَمَ كَهْ پِيرَاهِنَهَايِ زَنانَهَايِ باَقِيمَتَهَايِي ارْزانَ مِي فَروِشَدَهِ، بَرَوِيدَا!

١٤٢١. أَحَبَّ مِنْ عِبَادِ اللَّهِ مِنْ يَنْتَفِعُ النَّاسُ! :

- ١) از بَنَدَگَانَ اللَّهِ، كَسِي رَاكَهَ كَهْ مَرْدَمَ ازَ اوَنَفَعَ بَرَنَدَهِ، دُوْسْتَ دَارَمَ!
- ٢) دُوْسْتَ دَاشْتَنِيَ تَرِيَنَ كَسِي از بَنَدَگَانَ خَداوَنَدَ كَسِي اسْتَ كَهْ بَهْ مَرْدَمَ فَايِدَهَ مِي رَسَانَدَا!
- ٣) از بَنَدَگَانَ خَدا دُوْسْتَ مِي دَارَمَ كَسِي رَاكَهَ كَهْ بَهْ مَرْدَمَ سُودَ مِي رَسَانَدَا!
- ٤) مَحْبُوبَتَرِيَنَ كَسِي از بَنَدَگَانَ پَرَورِدَگَارَآنَ كَسِي اسْتَ كَهْ مَرْدَمَانَ ازَ اوَبَهْرَهِ بَرَنَدَا!

١٤٢٢. تَسْمِيَةُ الْأَخَرِيْنَ بِالصَّفَاتِ الْقَبِيْحَةِ وَإِسْتَهْزَأَهُمْ، عَمَلَانِ قَبِيْحَانِ وَقَدْ حَرَقَهُمَا اللَّهُ فِي الْقَرْآنِ! :

- ١) بازمانَدَگَانَ رَا باَ اسمَهَايِ زَشتَ خَوانَدَنَ وَبَهْ آنَهَا خَنْدِيدَنَ، دُو اَقْدَامَ نَايِسَنَدَ دَرَقَرَانَ هَسَنَدَهِ اسْتَ!
- ٢) نَسْبَتَ دَادَنَ صَفَتَ زَشتَ وَرِيشَخَنَدَ كَهْ دِيَگَرانَ، اَعْمَالَ شَرمَأَورِي هَسَنَدَهِ اَللَّهِ دَرَقَرَانَ آنَهَا حَرَامَ شَمَرَدَهِ اسْتَ!
- ٣) نَامَگَذَارِيَ دِيَگَرانَ، بَاخَصَلَتَهَايِ بَدَ وَمَسْخَرَهَ كَهْ دَنَشَانَ، دُو كَارَزَشتَ هَسَنَدَهِ وَازْ جَانِبَ خَداوَنَدَ دَرَقَرَانَ منَعَ شَدَهِ اسْنَدَا!
- ٤) نَامِيدَنَ دِيَگَرانَ بَهْ صَفَتَهَايِ زَشتَ وَتَمَسْخَرَشَانَ، دُو كَارَزَشتَ اسْتَ وَخَداوَنَدَآنَهَا رَادَرَقَرَانَ حَرَامَ كَرَدَهِ اسْتَ!

١٤٢٣. غَوِيقَتِ الْأَرَادَلُ بِسَبِبِ الْأَفْعَالِ الْقَبِيْحَةِ الَّتِي ارْتَكَبُوهَا فِي حَقِّ غَيْرِهِمْ! :

- ١) فَرُومَايِگَانَ رَا باَهَ خَاطِرَانِجَامَ كَارَهَايِ زَشتَ كَهْ دَرَ حَقِّ غَيْرَ خَوْدَ مَرْتَكَبَ شَدَهِ بَوَدَنَدَا، مَجاَزَاتَ كَرَدَنَدَا!
- ٢) فَرُومَايِگَانَ بَهْ سَبِبِ انِجَامَ كَارَهَايِ زَشتَيِ كَهْ دَرَ حَقِّ دِيَگَرانَ مَرْتَكَبَ آنَ شَدَهِ بَوَدَنَدَا، كَيْفَرَدَادَهِ شَدَنَدَا!
- ٣) فَرُومَايِگَانَ، دَرَ حَقِّ غَيْرَ خَوْدَ مَرْتَكَبَ كَارَهَايِ زَشتَ شَدَنَدَا وَكَيْفَرَدَادَهِ شَدَنَدَا!
- ٤) فَرُومَايِهَتَرَها بَهْ خَاطِرَارِتَكَابَ كَارَهَايِ زَشتَ خَوْدَ دَرَ حَقِّ دِيَگَرانَ مَجاَزَاتَ شَدَنَدَا!

(تجربی ۹۹)

۱۴۰۵. «إِنَّ الْقُنُوتَ مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ أَعْظَمُ ذَنْبٍ يَفْتَحُ لَنَا بَابَ بَقِيَّةِ الذَّنَوبِ فَتَحَاهُ»:

- ۱) نا امیدی از فضل خدا بزرگ ترین گناه است در حالی که در بقیه گناهان را برایمان باز می کند!
- ۲) نا امید شدن از لطف خدا گناه بزرگی است که در بقیه گناهان را برای ما به خوبی باز می کند!
- ۳) نا امیدی از رحمت خدا گناهی بزرگ است در حالی که در بقیه گناهان را حتماً برایمان باز می کند!
- ۴) نا امید شدن از رحمت خدا بزرگ ترین گناهی است که قطعاً در بقیه گناهان را برای ما باز می کند!

(خارج از کشور ۹۸)

۱۴۰۶. «وَجَدْتُ الشَّمْسَ أَقْوَى مُصْدِرِ يَكْفِيَنَا نُورًا وَ حَرَارَتِهَا، دُونَ أَنْ تَقْرَبْ إِلَيْنَا أَوْ تَبْتَعَ عَنَّا»:

- ۱) دیدم خورشید قوی ترین منبع است که نور و حرارتش، بدون این که به ما نزدیک و یا از ما دور شود برایمان کافی است!
- ۲) خورشید را پر انرژی ترین منبعی یافتم که نور و حرارتش برایمان کافی است، بدون نزدیکی به ما و دوری ازما!
- ۳) خورشید را نیرومندترین منبعی یافتم که نور و حرارت آن، بی آن که به ما نزدیک شود و یا از ما دور شود برای ما کافی می باشد!
- ۴) این خورشید قدرتمندترین منبعی است که نور و حرارتش برای همه ما کافی می باشد بدون آن که بتواند نزدیک به ما یا دور از ما شود!

(زیان ۹۹)

۱۴۰۷. «أَفْضَلُ النَّاسِ مِنْ يَجْتَنِبُ كَثِيرًا مِنَ الظُّنُنِ، وَ هُوَ خَيْرٌ لِهِ!»:

- ۱) بهترین مردم کسی است که از گمان‌ها بسیار اجتناب کند، و این برایش بهتر است!
- ۲) برترین مردم کسی است که از بسیاری از گمان‌ها دوری کند، و آن برایش بهتر است!
- ۳) کسی برترین مردم است که از بسیاری از گمان‌ها دوری می کند و آن برایش خوب است!
- ۴) بافضلیت‌ترین مردم کسی است که از گمان‌ها بسیار پرهیز کند، و آن امر برای او خوب است!

(انسانی ۹۹)

۱۴۰۸. «لَا تُجَادِلُ مَنْ لَا يَسْتَمِعُ إِلَى مَا تَقُولُ!»:

- ۱) مجادله مکن با کسی که گفته تو را گوش نمی دهد!
- ۲) با کسی که به آنچه تو می گویی گوش نمی دهد، جدل مکن!
- ۳) با کسی که به آنچه تو می گویی گوش نمی دهد، شاید که از آن‌ها بهتر باشید!
- ۴) مجادله نمی کند کسی که به آنچه تو می گویی، گوش نمی دهد!

۱۴۰۹. غَيْنُ الْخَطَا: (لَا يَسْخَرْ قَوْمٌ مِنْ قَوْمٍ غَسِيْلَ أَنْ يَكُونُوا خَيْرًا مِنْهُمْ): یک قوم

- ۱) قوم دیگری را مسخره نکند، چه بسا خوب تراز آن‌ها باشند!
- ۲) نباید قومی دیگر را به استهزا گیرد، ممکن است که از آن‌ها بهتر باشند!
- ۳) قومی دیگر را به باد تمسخر نگیرد، شاید که از آن‌ها بهتر باشید!
- ۴) قوم دیگر را مسخره نمی کند، امید است که شما از آن‌ها بهتر باشید!

۱۴۱۰. «أَحَبُّ أَصْدِقَائِي مِنْ هُوَ يَعْمَلُ بِوَعْدِهِ وَ لَا يَلْمِزُ الْآخَرِينَ أَبَدًا!»:

- ۱) از بین دوستانم کسی را دوست دارم که به وعده اش عمل می کند و از دیگران عیب جویی نمی کند!
- ۲) دوست داشتنی ترین رفقایم کسانی هستند که به وعده هایشان عمل کرده و هرگز از دیگران عیب نمی گیرند!
- ۳) محبوب‌ترین دوستانم کسی است که به وعده اش عمل می کند و هیچ‌گاه از دیگران عیب جویی نمی کند!
- ۴) از میان دوستانم کسی را دوست دارم که به حرفش عمل کرده و هرگز به دیگران لقب‌های رشت نمی دهد!

(کانون فرهنگی آموزش)

۱۴۱۱. «ضَدِيقَى! يَجِبُ أَنْ تَأْتِي بِالْدَلَلَةِ أَحْسَنَ يُقْنَعَ مِنْ يَسْتَمِعُ إِلَيْهَا»: دوست من!

- ۱) تو باید دلایل نیکویی بیاوری که هر که آن‌ها را شنید، قانع گردد!
- ۲) باید دلایل بهتری بیاوری که قانع شود کسی که به آن‌ها گوش می دهد!
- ۳) باید دلایل بهتری بیاوری تا کسی را که به آن‌ها گوش می دهد، قانع کنی!
- ۴) باید با بهترین دلایل بیایی که کسی را که به آن‌ها گوش می کند، قانع سازی!

(کانون فرهنگی آموزش)

۱۴۱۲. «مَا أَجْمَلَ أَنْ تَقْدِمَ لِأَبْنَانِكَ مَوَاعِظَ قِيمَةِ تُرْشِدُهُمْ إِلَى الْمَعْرِفَةِ!»:

- ۱) زیباتر آن است که به فرزندان خود پندهای ارزشمندی تقدیم کنی که با آن به سوی معرفت هدایت شوند!
- ۲) چه زیاست که به فرزندان پندهای ارزشمندی تقدیم کنی که آنان را به شناخت هدایت کند!
- ۳) چه زیاست که چیزی به فرزندان پیشکش کنی که آنان به معرفتی ارزشمند ارشاد شوند!
- ۴) آنچه زیاست این است که گران قدر ترین پندها فرزندان را به شناخت هدایت کنند!

(کانون فرهنگی آموزش)

۱۴۱۳. «إِنَّ أَبَى مِنْ أَصْبَرَ النَّاسَ لَأَنَّ الْمَصَاصَاتِ الْمُمْتَالِيَّةِ الَّتِي حَلَّتْ بِنَالِمْ تَعْلِبَ صَبَرَهَا»:

- ۱) یدرم از صبورترین مردم است چون گرفتاری‌های پیایی‌ای که بر ما فرود آمد، بر صبرا و چیره نشده است!
- ۲) پدر من از مردم بسیار صبور است چون مصیبت‌های پیایی بر ما فرود آمده اما بر صبرا و چیره نگشته است!
- ۳) پدرم از شکیباترین مردم است زیرا گرفتاری‌ها که بی دری برای بر شکیبا یا او چیره نشده است!
- ۴) از شکیباترین مردم، پدر من است زیرا مصیبت‌های متوالی که مارا دچار کرد، نتوانست بر شکیبا یا او غلبه کند!

۱۴۱۴. «مِنْ أَهْمَمِ الْمُشَكَّلَاتِ الَّتِي يَوْجِهُهَا الْإِنْسَانُ هِيَ مُشَكَّلَةُ قَطْعِ التَّوَاصُلِ بَيْنَ النَّاسِ فِي الْمَجَمِعِ!»:

- ۱) از مهم‌ترین مشکلاتی که انسان با آن رو به رو می شود همان مشکل عدم ارتباط میان مردم است!
- ۲) بزرگ‌ترین مشکلی که انسان در جامعه با آن مواجه می شود همان مشکل قطع ارتباط میان مردم جامعه است!
- ۳) از مهم‌ترین مشکلات که انسان با آن رو به رو می شود مشکل قطع ارتباط بین مردم جامعه است!
- ۴) از مهم‌ترین مشکلاتی که انسان با آن مواجه می شود همان مشکل قطع ارتباط میان مردم در جامعه است!

١٤٢٤. «يَنْصَحُّنَا النَّاسُ أَنْ لَا تُسْقَى أَحَدًا بِالْقَبْلِ لَا يُجْهَهَا وَهَذِهِ التَّسْمِيَّةُ بِنَسْ الظُّلْمِ!»:

- (۱) مردم ما را پند می دهند که کسی را بالقبهایی که دوست ندارد ننامیم و این نامگذاری ظلم بزرگی است!
- (۲) ما مردم را پند می دهیم که أحدي را بالقابی که دوستش ندارد، صدآنکنند و این نامیدن بد ظلمی است!
- (۳) مردم ما را تصیحت می کنند که أحدي را بالفاظ دوست نداشتی صدآنزیم چرا که این چنین نامیدن ظلم بدی است!
- (۴) مردم ما را تصیحت می کنند که کسی را به القابی که دوستشان ندارد نام ندهیم و این نامیدن بد ظلمی است!

١٤٢٥. «الانتاج الأكثـر لـلاستهلاـك الأكـثر، هـذا هو هـدـف الـبلـاد الـغـربـيـة لـمـنـع تـقدـم الـمـسـلـمـيـن!»:

- (۱) تولید بیشتر باعث مصرف بیشتر است؛ این همان هدف کشورهای غربی، به خاطر پیشرفت نکردن ما مسلمان‌ها است!
- (۲) بیشتر تولید کردن برای بیشتر مصرف کردن، این همان اهداف کشورهای غربی به خاطر عدم پیشرفت کردن مسلمین است!
- (۳) تولید بیشتر برای مصرف بیشتر؛ این همان هدف کشورهای غربی برای جلوگیری از پیشرفت مسلمین است!
- (۴) بیشتر تولید کردن برای بیشتر مصرف کردن، این هدفی است که کشورهای غربی به خاطر عدم پیشرفت مسلمان‌ها دارند!

١٤٢٦. «ذَهَبَتِ الْيَوْمُ نَحْوُ السُّوقِ لِأَشْتَرِ الْقَمِيصِ وَالسِّرْوَالِ فَطَلَبَتِ مِنْ صَدِيقِ الْحَنْوَنَ أَنْ يُعْطِينِي التَّخْفِيفَ الْأَكْثَرَ!»:

- (۱) امروز به طرف بازار رفتم برای این که پیراهن و شلوار بخرم پس از دوست مهربان خواستم که تخفیف بیشتر به من بدهد!
- (۲) امروز به بازار رفته بودم که پیراهن و شلوار بخرم بنابراین از دوستم خواستم که بیشترین تخفیف را به من بدهد!
- (۳) در این روز به طرف بازار رفتم که شلوار و پیراهن تهیه کنم، بنابراین از مهربان ترین دوستم خواستم که به من زیاد تخفیف بدهد!
- (۴) امروز به سمت بازار رفتم تا پیراهن و شلوار بخرم بنابراین از دوست مهربان خود خواستم که بیشترین تخفیف را به من بدهد!

١٤٢٧. «الإعْجَابُ بِالنَّفْسِ خَصْلَةُ قَبِيحةٌ عِنْدَ النَّاسِ نَهَا اللَّهُ عَنْهُ وَأَمْرَنَا بِالابْتِعَادِ مَنْهُ!»:

- (۱) نزد مردم، خودپسندی یک خصلت ناپسند است که الله ما را از آن نهی کرده و ما به دوری از آن امر شده‌ایم!
- (۲) خودشیفتگی خصلت رشتی نزد مردم است و خداوند از آن نهی کرده و ما را به دوری کردن از آن دستور داده است!
- (۳) خودشیفتگی یک خصلت ناپسند نزد مردم است که خدا ما را از آن نهی می‌کند و به دور شدن از آن دستور می‌دهد!
- (۴) خودپسندی در نزد مردم خصلت رشتی است و پروردگار ما را از آن نهی نموده و به دوری از آن فرمان داده شده‌ایم!

١٤٢٨. «شَرُّ النَّاسِ مَنْ بَاغَ آخِرَتَهُ بِذِنْيَا وَشَرُّهُ مَنْ مِنْ بَاغَ آخِرَتَهُ بِذِنْيَا غَيْرِهِ!»:

- (۱) بدترین مردم است، کسی که آخرت خویش را به دنیايش فروخت، و بدتر ازاو کسی است که آخرت خود را به دنیايش غیر خود فروخت!
- (۲) هر که به جای آخرتش، بادنیايش بیعت کند، بدترین مردم است و بدتر ازاو کسی است که به جای آخرتش، بادنیايش بیعت کرده است!
- (۳) هر کس جهان واپسین را به دنیا بفروشد، بدترین مردم اوست و هر که دنیا دیگری را برای آخرش بفروشد، بدتر ازاوست!
- (۴) بدترین مردم کسی است که آخرش را به دنیايش فروخت و بدتر ازاو کسی است که آخرت خود را به دنیا دیگران فروخته است!

١٤٢٩. «أَنْحَنَ الظَّلَابَ قَدْ شَاهَدْ بَيْنَ الْآخْرِينَ أَحَدًا يَكُونُ أَحْسَنَ مَنْ، إِذْنَ يَجْبُ أَنْ تَبْيَعَ عَنِ الْعَجَبِ!»؛ مَا دَانَشْجُوْيَانْ

- (۱) گاهی بین دیگران کسانی را دیده‌ایم که برتر از ما هستند؛ پس در این هنگام پرماست که از خود بینی دوری کنیم!
- (۲) شاید مشاهده می‌کنیم که بین دیگران کسی از ما برتر است؛ پس وظیفه ما است که از خودپسندی دور باشیم!
- (۳) گاهی میان دیگران کسی را می‌بینیم که از ما بهتر است؛ بنابراین ما باید از خود خواهی دوری کنیم!
- (۴) بین دیگران برتر از خودمان را مشاهده می‌کنیم؛ پس بر ما است که خود را از عجب و غرور دور کنیم!

١٤٣٠. «مَا أَجْمَلَ أَنْ تُرِي نَهَايَةً أَحْزَانِكَ الْمَاضِيَّةَ لِتَبْدَأْ حَيَاةً جَدِيدَةَ فَرِحَةً!»

- (۱) چه زیباست که پایان غم‌های گذشته‌ات را بیستی تازندگی جدید شادی را شروع کنی!
- (۲) چه چیزی زیباتر است که غم‌های گذشته‌ات را بایان دهد تا یک زندگی جدید را با شادی آغاز کنی!
- (۳) چه زیباست که بیینی اندوه‌های گذشته‌ات پایان یافته برای این که زندگی جدید شادی شروع شود!
- (۴) آنچه زیباتر است اینست که پایان ناراحتی‌های قبلی ات را بیینی برای این که زندگی جدیدی شادمانه شروع شود!

(۹۹) (آخر)

(کانون فرهنگ آموزش)

١٤٣١. «الخـير و الشـر كـلمـتـان يـعـزـف بـهـما خـيرـاً الأـعـمـال و شـرـهـافـخـيـ عـلـى خـيرـهـا!»:

- (۱) خوبی و بدی دو واژه‌ای هستند که به بهترین و بدترین اعمال معروف‌اند؛ پس به سوی نیکی شتاب کن!
- (۲) خیر و شر دو کلمه‌ای هستند که بهترین و بدترین کارها با آن دو شناخته می‌شود؛ پس به سوی بهترینش شتاب!
- (۳) خوبی و بدی دو کلمه‌ای هستند که خوب و بد اعمال به واسطه آن دو شناخته می‌شود؛ پس خوبی آن را زنده نگهدار!
- (۴) خیر و شر دو واژه می‌باشند، با آن‌ها بهترین کارها و بدترینش شناخته می‌شود؛ پس برای خوبی اش شتاب!

٤. ترجمة چهار عبارتی

١٤٣٢. عَيْنُ الْخَطَا:

- (۱) لِيَسْ شَيْءٌ أَنْقَلَ فِي مِيزَانِ الْأَعْمَالِ مِنَ الْخُلُقِ الْحَسَنِ!؛ چیزی در ترازوی اعمال سنگین تراز اخلاق نیکو نیست!
- (۲) رَتَى كَمَا حَشَنَ خَلْقَى، حَسَنَ خَلْقَى أَيْضًا؛ همان طور که پروردگارم خلقتم را زیبا کرد، اخلاقم را هم نیکو گردانید!
- (۳) عِدَادُهُ الْعَاقِلُ خَيْرٌ مِنْ صِدَاقَةِ الْجَاهِلِ!؛ دشمنی با افراد عاقل بهتر از صداقت جاهلان است!
- (۴) مِنْ سَاءَ خُلُقَهُ عَذَبَ نَفْسَهُ؛ هر کس اخلاقش بد شود، خودش را عذاب می‌دهد!

١٤٣٣. عَيْنُ الْخَطَا:

- ١) خَيْرٌ إِخْوَانَكُم مَّنْ أَهْدَى إِلَيْكُمْ عِيْوَبَكُمْ! بِهَتْرِينَ بِرَادْرَانَ شَمَا كَسِيَ اسْتَ كَهْ عِيْبَهَايَتَانَ رَاهِهْ شَمَا هَدِيهْ كَنَدا
- ٢) الْأَنْبِيَاءُ يَعْثُوا لِيَشْقُمُوا مَكَارِمُ الْأَخْلَاقِ! پِيَامْبَرَانَ مَبْعُوتَ شَدَنَدَ، بِرَاهِيَ اِينَكَهْ مَكَارِمُ اَخْلَاقِيَ كَامِلَ شَودَا
- ٣) وَجَدَنَا مَرَكِزًا مَهْمَأً لِلْتَبَادِلِ الْمَعْلُومَاتِ! مَرَكِزِيَ مَهْمَهْ رَاجِهْتَ مِبَادِلَهِ اَطْلَاعَاتِ يَافَتِيمِ!
- ٤) (لَا يَكُلُّ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وَسَعَهَا): خَدَاونَدَ بِهِ هَرَكِسِيَ فَقْطَ بِهِ اِندَازَهِ تَوَانَشَ تَكْلِيفَ مَيْكَنَدا

١٤٣٤. عَيْنُ الْخَطَا:

- ١) لَقَادَ دَخَلَتُ فِي مَتَجِّرِ الْأَلِسَةِ كَنَثُ أَنْظَرَ إِلَى أَسْعَارِهَا، وقتِي وَارِدَ فَرُوشَگَاهِ لِبَاسِهَا شَدَمَ، بِهِ قِيمَتَهَايِ آنَهَانِگَاهَ مَيْكَرَدَمَ.
- ٢) فَقَرِبَتْ مَتَى الْبَائِعِ وَقَالَ: إِذَا أَرَدْتَ شَبَّيْنَا فَأَنَا فِي خَدْمَتِكَ، پِسَ فَرُوشَنَدَهِ بِهِ مَنْ تَزَدِيكَ شَدَوَ گَفَتْ: اَنْجَرِ چِيزِي بِخَوَاهِي، مَنْ درِ خَدْمَتِ شَمَا (تو) هَسْتَمَ.
- ٣) فَسَالَتْ: هَلْ هَذِهِ الْفَسَاتِينِ وَالشَّرَاوِيلِ أَرْخَصُ؟ پِسَ پِرسِيدَمَ: آيَا اِينَ لِبَاسَهَايِ زَنَانَهِ وَشَلَوَارَهَا اِرْزاَنَ اَسْتَ،
- ٤) فَأَجَابَنِي: الْأَسْعَارُ مُخْتَلِفَةُ حَسْبَ نَوْعِيَتَهَا وَأَوْانِهَا! پِسَ بِهِ مَنْ جَوَابَ دَادَ: قِيمَتَهَا بِرَاسَاسِ اِجْنَاسِ وَرِنَگِ هَایَشَانَ مُخْتَلِفَ اَسْتَ!

١٤٣٥. عَيْنُ الْخَطَا:

- ١) مَتَجِّرُ صَدِيقِي هُنَاكَ، أَخْلَنَّ أَنْ تَوْعِيَةَ سَرَاوِيلِهِ أَفْضَلُ! مَغَازِهِ دَوَسَتْ مِنْ آنَ جَاءَ اَسْتَ، گَمَانَ مَيْكَمَ كَهْ جَنْسِ شَلَوَارَهَايَشَ بِهَتْرَاسَتَ!
- ٢) أَعْطَانِي بَعْدَ التَّخْفِيْضِ ثَلَاثَمَانَةَ وَعَشْرِينَ أَلْفَ تَوْمَانَ! پِسَ اَزْتَخْفِيْفَ، سِيَصِدَ وَبِيَسْتَ هَزَارَتَوْمَانَ بِهِ مَنْ بَدَهَ!
- ٣) شَبَّةَ صَوْتُ مِنْ يَرْفَعُهُ دُونَ دَلِيلِ بَصُوتِ الْحَمَارِ! صَدَائِيَ كَسِيَ كَهْ بَيِ دَلِيلَ آنَ رَابَالَا مَيْبَرَدَ، بِهِ صَدَائِيَ خَرْتَشَبِيَهِ شَدَهَ اَسْتَ!
- ٤) يَحِبُّ أَنْ لَا تَرْفَعَ صَوْتَنَا فَوْقَ صَوْتِ الدُّرْزِيَّةِ! نَبَيِّدَ صَدَائِيَمَانَ رَابَالَايِ صَدَائِيَ كَسِيَ بِبِرَيمَ كَهْ باَوْ صَحْبَتِ مَيْكَنِيَمَ!

١٤٣٦. عَيْنُ الْخَطَا:

- ١) بَعْضُ الْمُفَسِّرِيَنَ يَعْتَبِرُونَ سُورَةَ الْحَجَرَاتِ مِنْ أَجْمَلِ شُورَقَرَآنِ! بِرَخِيَ مَفْسِرَانَ، سُورَةَ حَجَرَاتِ رَالِزِيَبَاتِرِينَ سُورَهَهَايِ قَرَآنَ بِهِ شَمَارِمَيْأَورَنَدَا
- ٢) أَفْضَلُ مِنْ بَيْنِ الْأَعْمَالِ اِكْتَسَابُ الْمَالِ مِنْ الزَّرْقِ الْحَالَ! اِزْمَيَانَ كَارَهَا بِهِ دَسَتْ آوَرَدَنَ مَالَ اِزْرَوَزِيَ حَلَالَ رَاتِرْجِيَهِ مَيْدَهَمَ!
- ٣) يَنْهَى الْآخِرُونَ عَنْ سُخْرَةِ النَّاسِ لَأَنَّهُ عَمَلَ قَبِيْحَ جَدَّاً! دِيَگَرانَ رَالِزِتَسْخَرَمَرَدَمَ باَزَمَيِ دَارَدَ، زِيرَا كَهْ آنَ كَارِيَ پِسَ نَاپِسَنَدَ اَسْتَ!
- ٤) مَنْ غَلَبَتْ شَهُوَتُهُ عَقْلَهُ فَهُوَ شَرَّ مِنَ الْبَهَانِمِ! هَرَكِسَ كَهْ شَهُوَتَشَ بَرَخَدَشَ غَلِيَهَ كَنَدَ، پِسَ اوَبَدَرَازَ جَارِيَابَانَ اَسْتَ!

١٤٣٧. عَيْنُ الْخَطَا:

- ١) حَرَمَ اللَّهُ فِي هَاتِنِ الْأَيَّتِينِ الْإِسْتَهْرَاءَ فَقْطَ! خَدَاونَدَ دَرَايَنَ دَوَآيَهِ فَقْطَ عِيْبَ جَوَبِيَ رَاحِرَامَ كَرَدَا!
- ٢) مِنْ بَيْنِ الطَّالِبَاتِ سَمِيَّةَ أَكْبَرِ مِنْ عَاطِفَةِ: اِزْبَيَنَ دَانِشَ آمُوزَانَ سَمِيَّهِ اِزْعَاطِفَهِ بِزَرَگِ تَرَاستَ!
- ٣) هُمْ لَا يَجْتَنِيُوا عَنِ الْأَنْتَادِ وَالشَّعَوْنِ! آنَهَا تَبَيَّدَ اِزْتَحَادَ وَهَمَكَارِيَ دُورِيَ كَنَنَدَا!
- ٤) سَوْفَ تَنَكَسِرَ زَجاَجَةُ غَرْفَتَنَا الْمَلَوْنَةُ! شِيشَهُ رِنَگَارِنَگَ اَتَاقَ مَا خَوَاهَدَ شَكَسَتَ!

(کانون فرهنگی آموزش)

١٤٣٨. عَيْنُ الْخَطَا:

- ١) يَحِبُّ الْأَبَاءُ وَالْأَمْهَاتِ رَؤْيَةَ أَوْلَادِهِمْ فِي أَحْسَنِ حَالٍ! پِدرَانَ وَمَادَرَانَ دَوَسَتْ دَارَنَدَ فَرَزَنَدَانِشَانَ رَاهِرِ بِهَتَرِينَ حَالَتِ بِبِيَنَنَدَا
- ٢) لَا تَرْفَعَ صَوْتَكَ فَوْقَ صَوْتِ مَخَاطِبِكَ لَأَنَّهُ عَمَلَ سَيِّئَ! صَدَائِيَ رَابَالَايِ صَدَائِيَ مَخَاطِبَتِ بِلَنَدَ مَكَنَ زِيرَآنَ كَارِبَدِيَ اَسْتَ!
- ٣) لَا تُسْبِّبَ مَنْ يَسْبِّكَ تَكْتَسِبَ الْمَعَالِيَ! كَسِيَ رَاكِهِ بِهِ تَوَدَشَنَامَ دَهَدَ، دَهَشَامَ مَكَوَى تَادَرَجَاتِ بالَا رَاكِسَبَ كَنَى!
- ٤) أَهْلَكَ النَّاسَ إِنَّهَا: خَوْفَ الْفَقْرِ وَ طَلَبَ الْفَخْرِ! هَلَاكَ تَرِينَ مَرَدَمَ دَوَتَاهَسْتَنَدَ: تَرِسَ فَقْرِ وَ طَلَبَ اِفْتَخَارِ!

١٤٣٩. عَيْنُ الصَّحِيحِ:

- ١) شَرُّ الْإِنْسَانِ مِنَ النَّاسِ ذَوَالِوْجَهَيْنِ! بِدَقَرِينَ مَرَدَمَ اِنْسَانَ دُورَوَ اَسْتَ!
- ٢) خَيْرُ الْأَمْوَارِ أَوْسَطُهَا! بِهَتَرِينَ كَارَهَا مِيَانَهَتَرِينَ اَسْتَ!
- ٣) أَنْجَحَ الْتَلَامِيَّذِ مِنْ يَجْتَهِدُ كَثِيرًا! اِزْبَيَنَ دَانِشَ آمُوزَانَ كَسِيَ كَهْ بِيَشَتَرَتَلَاشَ كَنَدَ مَوْفَقَ مَيْشَودَا!
- ٤) أَفْضَلُ الْأَعْمَالِ الْعَمَلُ بِالْقَرَآنِ! بِرَقَرِينَ كَارَهَا عَمَلَ كَرَدَنَ بِهِ قَرَآنَ اَسْتَ!

١٤٤٠. عَيْنُ الصَّحِيحِ:

- ١) الْيَوْمَ أَكْمَلَتُ لَكُمْ دِيَنَكُمْ! اِمْرُوزَ دِيَنَتَانَ بِرَاهِي شَمَا كَامِلَ شَدَا!
- ٢) إِذَا مَلَكَ الْأَرَادُلُ هَلَكَ الْأَفَاضُلُ! اَنْجَرِ فَرُومَايَگَانَ فَرَمَانَرُوا شَونَدَ، شَايِسْتَگَانَ رَاهَلَاكَ كَنَنَدَا!
- ٣) (أَنْتُمُ الْأَعْلَوْنَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِيَنَ)! شَمَا بِرَقَرِيدَ اَنْجَرِمُؤْمِنَ بَاشِيدَا!
- ٤) إِعْلَمْ أَنْ عَمَلَ الْخَيْرِيَّقِيَ وَالشَّرَيْفِيَ! مَيِ دَانَمَ كَهْ كَارِنيَكَ مَيِ مَانَدَ وَ كَارِبَدَزَيَنَ مَيِ روَدَا!

١٤٤١. عَيْنُ الصَّحِيحِ:

- ١) أَتَمَنَّى أَنْ تَقْدِمَ فِي هَذِهِ الشَّنَةِ! أَرْزَوَ مَيِ كَنَمَ اِمْسَالَ بِيَشَرَفَتَ كَنَى!
- ٢) أَرِيدَ رَجُوعَكَ إِلَى بَيْتِكَ يَا أَبِي! مَيِ خَوَاهِمَ بِهِ خَانَهِ بِرَگَدِي اَيِ بَدَرَمَ!
- ٣) عَزَمَتْ أَنْ أَذْهَبَ إِلَى الْمَدَارِسِ الْدِينِيَّةِ! خَوَاستَمَ بِهِ مَدَرَسَهُ دِينِيَ بِرَوَمَ!
- ٤) ما شَاهَدْتُ دَرَاستَكَ فَكِيفَ تَنَجَّحَ! تَدَيَّدَمَ دَرَسَ بَخَوَانِيَ پِسَ چَگُونَهِ مَوْفَقَ شَدَى!

(کانون فرهنگ آموزش)

۱۴۴۲. عین الصحيح:

- ۱) أنظر! ما أجمل الشجرة التي قد نقت أمام بيتنا! نگاه کن! درختی که مقابل خانه مان رشد کرده، زیباتراست!
- ۲) لا فرار لبعض الناس في العالم من حياة قاسية قد حملتهم! برخی از مردم در جهان از زندگی دشواری که برآنان تحمیل شده، هیچ گزی ندارند!
- ۳) قد ينظر والدای إلى التلفاز والذموع تتساقط من أيتهما! گاهی پدر و مادرم به تلویزیون نگاه می کنند در حالی که اشک از چشمستان بی دریبی فرومی ریزد!
- ۴) لم يقول بعض الناس بأفواهم ماليس في قلوبهم والله أعلم به! برای چه بعضی مردم با دهانشان چیزی می گویند که در دل هایشان نیست و خداوند به آن دانست!

۱۳. تعریف

۱۴۴۳. «محبوب‌ترین فرد از معلمان آن کسی است که شاگردانش را تعلیم می‌دهد!»
- ۱) أحب من المعلمين المشفقيين من يعلم طلابه!
 - ۲) أحب شخص من بين المعلمين من يعلم طلابه!
 - ۳) من المعلمين أحب من يعلم الطلاب!

(تجربی ۹۹)

- ۱) الأعلم الناس من قد يجمع على علمه علم الناس!
- ۲) أعلم من الناس هو الذي قد جمع إلى علمه علم الناس!

(هنر ۹۹)

- ۱) ليس الشيء في ميزان الشيء ليس ثقيل مثل حسن الأخلاق!
- ۲) ليس شيء أثقل في الميزان من الحُسن!

(هنر ۹۷)

۱۴۴۴. «رحمت پدر و مادر بسیار بیشتر از اشتباهاشان است، پس به آن ها فقط با مهربانی بینگر!»
- ۱) إن الوالدين يتعبان تعباً كثيراً من أخطائهم، فلا تشاهدهما إلا باللطف!
 - ۲) إنَّ تعب الوالدين أكثر بكثير من خطاياهم، فلا تنظر إليهما إلا بالرأفة!
 - ۳) إن الكدح والنصب للوالدين أكثر جداً من الخطايا، فانظر إليهما بالرحمة فقط!
 - ۴) إن نصب الوالدين وكدهما كثير جداً من الأخطاء، فيجب أن تشاهدهما بالرفق فقط!

(خارج از کشور ۹۷)

۱۴۴۵. «بزرگ‌ترین ثروت ما أخلاق و إنسانيت ماست و برای آن‌ها جایگزینی نیست!»
- ۱) لا بديل لأخلاقنا وإنسانيتنا لأنَّ ثروتنا العظيمة!
 - ۲) أعظم ثروتنا أخلاقنا وإنسانيتنا وليس لها بديل!
 - ۳) ليس لأخلاقنا وإنسانيتنا بديل لأنَّهما أعظم ثروتنا!

(ریاضی ۹۶)

۱۴۴۶. «امروز در جهان کنونی ترک کردن کوچک‌ترین اشتباها، از بزرگ‌ترین فضیلت‌ها به شمار می‌آید!»
- ۱) اليوم في العالم الحالي ترك أصغر الخطأ يعتبر من أكبرفضائل!
 - ۲) اليوم في العالم المعاصر ترك أصغر الأخطاء يعد من أكبرفضائل!
 - ۳) هذه الأيام في العالم الحالي ترك أصغر معاصيك يعد من أكبرفضائل!
 - ۴) هذا اليوم في العالم المعاصر ترك الاشتباهاات الأصغر يعتبر من فضائل أكبر!

(کانون فرهنگ آموزش)

۱۴۴۷. «تو شوارهای بهتری می خواهی، قیمت‌های آن‌ها از هفتاد و نه هزار تومان آغاز می‌شود!»
- ۱) أنت تُريد أفضل السراويل، تبدأ أسعاره من سبعة وتسعين ألف تومان!
 - ۲) إنك تُريد أفضل السراويل، تبدأ الأسعار من تسعة وسبعين ألف تومان!
 - ۳) أنت تُريدين سراويل أفضل، تبدأ أسعارها من سبعة وتسعين ألف تومان!
 - ۴) إنك تُريدين سراويل أفضل، تبدأ أسعارها من تسعة وسبعين ألف تومان!

(کانون فرهنگ آموزش)

۱۴۴۸. «پدر و مادرها بدلسوزی بهترین ویزگی‌ها و نیکوتوئین کارها را به فرزندانشان یاد می‌دهند!»
- ۱) الوالدان يعلمان أولادهما الصفات الفضلى والأعمال الخُسنى مشفقيين!
 - ۲) يتعلّم الآباء من الوالدين المشفقيين الخصال الفاضلة والأعمال الحسنة!
 - ۳) يعلم الآباء والأمهات أولادهم أفضل الخصال وأحسن الأعمال مشفقيين
 - ۴) الآباء والأمهات يعلمون أبنائهم فضلى الخصال و حتى الأعمال مشفقيين!

(کانون فرهنگ آموزش)

۱۴۴۹. «بهرترین بندگان خداوند کسانی هستند که در زندگی به دیگران سود می‌رسانند!»
- ۱) خير عباد الله من ينفعون الآخرين في الحياة!
 - ۲) أحب عباد الله أنفعهم لعياده في الحياة!
 - ۳) عباد الله الذين ينفعون الآخرين في الحياة هم خير العباد!

(ریاضی ۹۹)

۱۴۵۰. «یک ساعت تفکر بهتر از هفتاد سال عبادت است!»
- ۱) تفكّر ساعةٌ خيرٌ من عبادة سبعين سنة!
 - ۲) التفكّر في الساعة خيرٌ من العبادة من سبعين السنة!

(کانون فرهنگ آموزش)

۱۴۵۱. «وارد کردن شادی به دل‌های مؤمنان از بزرگ‌ترین کارهایی است که خداوند آن را دوست دارد!»
- ۱) دُخُول الشّرُور على قلوب المؤمنين من أعمال عظيمة تحبها الله!
 - ۲) إدخال الشرور على قلوب المؤمنين من أعظم الأعمال التي يحبها الله!
 - ۳) من أعظم الأعمال التي تحبها الله هي دُخُول الشّرُور على قلب المؤمن!
 - ۴) إن الأعمال الأعظم التي تحبها الله هو إدخال الفرح على قلوب المؤمنين!

(کانون فرهنگ آموزش)

۱۴۵۲. «از بین مدارس شهر، مدرسه ما بروتاز بقیه مدارس دیگراست!»
- ۱) من بين مدارس المدينة، مدرستنا فضل من بقية المدارس الأخرى!
 - ۲) من بين مدارس هذه المدينة، مدرستنا أفضل من بقية المدارس الأخرى!
 - ۳) من بين مدارس في المدينة، مدرستنا خيرٌ من بقية المدارس الأخرى!
 - ۴) من بين مدارس آخرين من بقية المدارس الأخرى!

١. تعريف لغت وكاريكاتير

١٤٥٥. عين الخطأ في التعريف:

- (١) أثني: خاف أن يفعل ما نهى عنه الله!
 (٣) الكبار: الذين أكبر منا سنًا!

١٤٥٦. عين الخطأ في تعريف المفردات:

- (١) من يرتكب إنماً أو معصية: أثيم!
 (٣) الله توزن بها الأشياء: الميزان!

١٤٥٧. عين الخطأ عن «اللحم»:

- (١) نأكله كطعام مع الخبز أو الرز:
 (٣) يأكله الناس للغداء أو العشاء!

١٤٥٨. ما هو الخطأ حسب الإيضاحات:

- (١) العلاقة بين صديقين بشكل مستمر ← التواصيل
 (٣) الخروج عن طاعة الله إلى معصيته ← الفسق

١٤٥٩. عين الخطأ عن «التجسس»:

- (١) محاولة قبيحة لكشف أسرار الآخرين!
 (٣) هو من الكبار في الإسلام ومن الشياطين!

١٤٦٠. أحب أصدقائي عند والديهم أصدقهم في كلامهم، عين الصريح:

- (١) دوست می دارم - راستگو ترین (٢) محظوظ ترین - راستگو ترین

(تجربة ٩٨)

١٤٦١. البضائع فالناس طلبوا من الحكومة أن

- (١) قيمة / بزداد / تقللها
 (٣) أسعار / ارتفعت / تحفظها

١٤٦٢. عين الخطأ عن «الغيبة»:

- (١) من أهم أسباب قطع التواصل بين الناس!
 (٣) إتهام شخص لشخص لعمل فيه ما ارتكبه!

١٤٦٣. عين الصريح:

- (١) الهدادي: صفة للإنسان ذي السكينة!
 (٣) أهدي: أعطي شيئاً أو هدية لأحد!

١٤٦٤. عين الخطأ عن «العجب»:

- (١) حالة الشخص الذي يثير إعجاب الآخرين!
 (٣) حالة الشخص الذي يكون متعجباً بأعماله!

١٤٦٥. عين الصريح في تعريف المفردات:

- (١) عدم الحضور في الصّفّ!: الاغتياب
 (٣) التداة من الذنب والعزم على تركه!: التوبة

١٤٦٦. عين الخطأ:

- (١) ساتر: كاتم العيب كثيراً!
 (٣) استهزئي: سخر من الناس للتحقيق!

١٤٦٧. عين الخطأ:

- (١) الخفي: ماليس ظاهراً!
 (٣) عاب: لقب صديقه بما يكره!

١٤٦٨. عين الخطأ في التعريف:

- (١) النوعية: جنس البضاعة أو الأشياء!
 (٣) حسن: أعطاء حسنة ومتضاده «ساء»!

٢) التجسس: القيام بجمع المعلومات لنقلها!

٤) الفلق: القبح عندما يظهر من فلمة الليل!

٢) صفة لمن يتوب كثيراً: تائب!

٤) الكشف عن الأسرار لنشرها: الفضح!

٢) من أجزاء جسم الإنسان والحيوانات!

٤) هو صالح للأكل قبل الطبخ أو بعده!

٢) خاف من ارتكاب ما نهى الله عنه ← أثني

٤) الشيء الذي يثير إعجاب الآخرين ← العجب

٢) فضح الناس بذكر عيوبهم بكلام خفى!

٤) قد نهى الله المؤمنين عنه في القرآن!

٣) دوست داشتنی ترین - صادق تر (٤) دوست دارم - صادق ترین

٢) هي من كبار الذنوب ومن الأخلاق السيئة!

٤) الذي يفعله كمن يأكل لحم أخيه المؤمن ميتاً!

٢) العجب: صفة للذى يكره الآخرين!

٤) ذل: انحرف عن سبيل الحق!

٢) هوأن يعيي الإنسان أعمال الآخرين دائمًا!

٤) هوأن تعجب الإنسان مواصفات نفسه جدًا!

٢) ما لا تقدر النفس على تحملها!: كره

٤) الاستمرار على العمل!: التواصيل

٢) كره: فعل العمل دون الرغبة!

٤) سقى: جعل له إسمًا!

٢) عسى: فعل يدل على الرجاء!

٤) حتى: أسرع إليه أو عجل!

٢) التخفيض: تقليل الثمن!

٤) حزم: جعله حراماً!

١٤٦٩. عين الصحيح للفراغات:

(خارج از کشور السال ٩٩)

«دراسة نفقة نقل النفط مهمة، قد تُستخدم آلات تستغرق وقتاً أقلّ وهي أرخص!»

هـزينة انتقال نفت مهم است، گاهی وسائلی که وقت كمتری می‌گیرد و است!»

٢) برسی / بکار برده می‌شود / ارزانتر

٤) مطالعه کردن / بکار می‌برند / ارزان

١) برأوردة / بكار مي بريم / ارزان

٣) تحقيق کردن / بكار مي بريم / ارزانتر

١٤٧٠. عين الخطأ:

١) الشعر: ثمن البضاعة أو قيمتها!

٣) ساء: أتي بالعمل السيء!

١٤٧١. عين الخطأ:

١) الغيبة: التكلم خلف الآخرين بما يكرهون!

٣) التجسس: السعي لمعرفة المعلومات والحصول عليها!

١٤٧٢. عين الخطأ في التعريف:

١) الفسق: التلويث بالذنوب والمعاصي!

٣) تنابر: تسب إلى شخص لقاً قبيحاً يكرهه!

٤. متراوِف ومتضاد**١٤٧٣. عين ما فيه المتراوِف:**

١) اجتثت عن صدافة الكذاب و جالس الصادق!

٣) أتعرف سعر هذه الفساتين أرخص أم قيمة تلك السراويل!

١٤٧٤. عين ما فيه المتضاد:

١) لا تسخروا من الناس عسى أن يكونوا خيراً منكم!

٣) التكبر والعجب من أسوء الصفات و علينا الابتعاد عنهم!

١٤٧٥. عين ما ليس فيه المفردات المفاضلة أو المتراوِفة:

١) التجسس من الأخلاق السيئة و الشواعر من الأخلاق الحسنة!

٣) الكفار والمُلحدون يقومون بفضح و بكشف أسرار الآخرين!

١٤٧٦. عين ما ليس فيه المفردات المفاضلة:

١) إن تخفي أو تُظهرى هذه الأسرار، سوف تفشى يوماً!

٣) الله يأمر المؤمن أن يقيِّم الفرائض و ينهى عن الذنوب!

١٤٧٧. عين الصحيح عن مُرادِ الكلمات:

١) الاستهزاء بالآخرين هو تسميتهم بالأسماء القبيحة؛ السخرية

٣) تجسس عليهم في عملهم؛ تسمية

١٤٧٨. عين عبارة جاء فيها فعلان مضادان في المعنى:

١) أكبر العيب أن تعيب ما فيك مثله!

٣) خير شخص بين الناس من هو أحسن مثنا!

١٤٧٩. عين ما فيه الكلمات المفاضلة أو المتراوِفة:

١) أسعاز الشروایل التسائية في هذا المتجر غالٍ جداً!

٣) أيتها البائع أعطني بعد التخفيف مئتين و ثلاثين ألفاً!

١٤٨٠. عين الصحيح عن مُرادِ الكلمات:

١) علينا أن لا نذكر عيوب الآخرين بكلام حفلي؛ شر

٣) (عسى أن يكونوا خيراً منهم)؛ أفضل

١٤٨١. عين غير المناسب في ترجمة المفردات ذات المعنى:

١) لها غيون جميلة جداً؛ جسمها / چشمها

٣) هل هذا هو دليلكم؟؛ راهنما / دليل

٢) (إن بعض الظن إنم): مذتب

٤) بعض الذنوب من أسباب قطع التواصل بين الناس؛ الاحترام

٢) أَلَّفَ الله بين قلوبنا؛ الفت برقرار كرد / تأليف كرد

٤) هذه الأوراق لونها أحضر؛ برجها / كاغذها

٢) سعر هذه الفساتين غالبة نبحث عن أرخص عنها!
٤) ليس جميلاً أن يرى الإنسان عيوب الآخرين فقط!

٢) ربنا أمتنا فاغفِرْ لَنَا: استغفِرْ!

٤) قد يكون بيتنا من هو خيرٌ منها: أحسن!

(كانون فرهنگی آموزش)

٢) عليك أن ترى دُموعي تساقط من عيوني! : ترتفع
٤) بعض الذُّنوب من أسباب قطع التواصل بين الناس! : التماطل

٢) راقب آلا تزل أقدامك بعد أن اهتديت!
٤) سوء التغذية مرض لا يفرق بين الغنى والفقير!

٢) إن ربك هو أعلم بمن ضل عن سبيله ← ≠ هدى
٤) أيحب أحدهم أن يأكل لحم أخيه ميتاً ← ≠ الحني

٢) الغيبة هي أن تذُر أخاك وأختك بما يكرهان ← يُحتجان!
٤) إعلم أن فضح أسرار الناس من كبائر الذُّنوب ← صغارها!

٢) عسى آلا ترتكب معصية لعله نخسر!

٤) ينهى ربنا الناس عن العجب والكذب في كتابه!

٤) أكثر

٣) أزرق

٤) أجمل

٣) أسود

٤) أقارب

٣) علماء

٤) أصغر ← أصغر

٣) فضلاء ← فضلاء

٤) آخر

٣) أشد

٤) فضلي

٣) أربع

٢) ضُعْرٍ - أَحْمَد - أَسَاوِر - أَكْل

٤) أَغْلَى - أَعْلَم - أَفْرَز - أَحْبَ

٢) أَحْبَ أَوْلَادِي أَنْشَطُهُمْ مِنْ بَيْنِهِمْ!

٤) قَدْ جَاءَ فِي الْكِتَابِ: الْخَيْرُ وَالشَّرُّ مُتَضَادُانْ!

١٤٨٢. في أي عبارة ما جاء المترادف أو المتضاد؟

١) العلاقات والتواصل أصبحت سهلة للناس!

٣) أفضل إنسان هو من أحسن إلى من أساء إليه!

١٤٨٣. ما هو الصحيح في المرادفات:

١) أعلم الناس من جمع علم الناس إلى علمه: علام!

٣) أعطيني التخفيف لأجل شراء الملابس: وهبني!

١٤٨٤. عين الخطأ في المتضاد:

١) نذكر أمثلة متنوعة ليفهم الطلاب الموضوع! ننسى

٣) فقد حرم الله تسمية الآخرين بالألقاب الكريمة! أحل

١٤٨٥. عين عبارة خالية عن المتضاد:

١) الحياة السفلية للمتكاسلين والفضل للمجذفين!

٣) خير الكلام ما قل ودل وشره ما يتعب الناس!

١٤٨٦. عين الخطأ في المرادفات والمضادات المشيرة إليها في التالي:

١) أكبر العيب أن تعيَّب ما فيك مثله ← = تلمز

٣) بئس العمل الكذب عالمًا ← ≠ يغم

١٤٨٧. عين الخطأ في المفردات المضادة:

١) من ساء خُلُقه عذب نفسه ← حسن!

٣) فقد حرم الله الإستهزء بالآخرين ← أحل!

١٤٨٨. عين ما ليس فيه المترادف:

١) يا ساتر العيوب، اكتم واستر عيوبنا!

٣) دار خبيبي تقع قرب بيته مدير الإداره!

قواعد (٧٧ تجسس)

١٤٨٩. عين ما ليس فيه اسم التفضيل:

١) أحسن

١٤٩٠. عين الجواب الذي ليس فيه اسم التفضيل:

١) أصغر

١٤٩١. عين اسم التفضيل:

١) حُكَّام

١٤٩٢. عين الخطأ في جمع الأسماء:

١) كبير ← كبار

١٤٩٣. عين كلمة ليست اسم التفضيل:

١) أقوى

١٤٩٤. عين الاسم الذي يجمع على وزن «أفعال»:

١) أكبر

١٤٩٥. عين كلها اسم التفضيل:

١) أتقى - أقل - أعلى - أذكي

٣) أهم - أكيد - خير - أوامر

١٤٩٦. عين العبرة التي ليس فيها اسم التفضيل:

١) أعظم الذُّنوب استصغر الذُّنوب!

٣) الشهداء خير الناس شجاعة وإيماناً!

(هنر٩٨)

- ٢) خير الناس من يُجبر نفسه على الخير!
٤) أحب أن أقوم بخير الأعمال في الحياة!

(رياض٩٨)

- ٢) اللهم إني وكلتك أمري فأنت لي خير وكيل!
٤) عند الغضب نعرف حقيقة الأشخاص خير معرفة!

- ٢) «العلم أصل كل خير والجهل أصل كل شر»
٤) إن من خير أسمائكم عند الله، عبد الله!

- ٢) أذهب مع أصدقائي إلى الملعب الرياضي!
٤) معرفة الإنسان تساعد على كشف الأسرار!

(زيان٩٨)

- ٢) أحب المعلمين الذين ينفعون الناس بأعمالهم!
٤) أحب إخواننا من يُرشدونا إلى فهم عيوبنا بكلام لين!

(إنساني٩٨)

- ٢) إن اختي الصغرى هي التلميذة الكبرى في الصف!
٤) هذه التلميذة صغرى من زميلاتها في الصف!

(خارج از کشور٩٨)

- ١) الحديقة الصغرى مع الأشجار المثمرة أحسن من الحديقة الكبرى من دون الاتمار!
٢) الإخوان الذين يساعدوننا في أمورنا الصعبة خير إخوان في حياتنا!
٣) إن الأعمال التي نعملها لكسب الحال فضلى من بقية أعمالنا!
٤) ساعات تفكّرنا في اليوم الواحد أقل من نومنا عادة!

(خارج از کشور٩٩)

- ٢) إن اليأس شر الأشياء لتخرّب حياة البشر!
٤) الشرك بالله من شر الأعمال التي تُبعدنا عنه!

- ٢) أحب أن أصبح خير من تشاهد حولك!
٤) لم أشاهد خيراً في حياتك فلن نمودجاً!

- ٢) وصل العمال في الغروب إلى بيوتهم قبل مغرب الشمس!
٤) الفلاح يعمل في المزارع والعمال يعملون في المصانع!

- ٢) لا يقبل المجتهد المشاكل ويكتسر المowanع!
٤) لي مخازن وفيها كتبٌ نفيسة قيمة قديمة!

(إنساني٩٨)

- ٢) هو من مفاخر أمتنا!
٤) مصالح الأمة نحفظها!

(زيان٩٩)

- ٢) هذه الشورة أعظم سور في القرآن الكريم!
٤) الغنى الأكبر اليأس من كل ما في أيدي الآخرين!

١٤٩٧. عَيْنَ كَلِمَةِ «الْخَيْر» لِيُسْتَ اسْمًا لِتَفْضِيلِهِ:

- ١) الخير في ما وقع!
٣) خير الأعمال أو سلطها!

١٤٩٨. عَيْنَ كَلِمَةِ «الْخَيْر» تَخْتَلِفُ فِي نَوْعِ الْاشْتِقَاقِ:

- ١) يبقى الخير حتى يرى صاحبه ثمرته!
٣) رب دبرلي أمري فليس تدبرى خير تدبّر!

١٤٩٩. عَيْنَ مَعْنَى «الْخَيْر» مُخْتَلِفًا عَنِ الْأُخْرَى:

- ١) (ما تَعْلَمُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ)
٣) (رب إني لما أنزلت إلى من خير فقير)

١٥٠٠. عَيْنَ عِبَارَةٍ مَا جَاءَ فِيهَا اسْمُ الْمَكَانِ:

- ١) رَأَنَا مَرَاقِدَ الشَّهِداءِ فِي الْيَوْمِ الْمَاضِيِّ!
٣) لَنَا مَسْبِحٌ فِي الطَّابِقِ الْأَوَّلِ فِي بَيْتِنَا!

١٥٠١. عَيْنَ مَا لَيْسَ فِيهِ اسْمًا لِتَفْضِيلِهِ:

- ١) أَفَاضْلُنَا مِنْ يَحْتَنُونَ الْعِلْمَ وَيَعْمَلُونَ بِهِ!
٣) حُسْنُ الْخَلْقِ أَنْقَلَ الْأَعْمَالَ عَنْدَ اللَّهِ مِنْ عِبَادِهِ!

١٥٠٢. عَيْنَ الْخَطَأِ فِي التَّفْضِيلِ:

- ١) لَا شَكَّ أَنَّ لِغَةَ الْقُرْآنِ أَبْلَغَ مِنْ جَمِيعِ الْلُّغَاتِ الْأُخْرَى!
٣) مَعْلُومُونَا فِي الْمَدْرَسَةِ مِنْ أَفَاضْلِ مُعْلِمِي الْبَلَادِ!

١٥٠٣. عَيْنَ الْخَطَأِ عَنِ اسْمِ التَّفْضِيلِ:

- ١) الحديقة الصغرى مع الأشجار المثمرة أحسن من الحديقة الكبرى من دون الاتمار!
٢) الإخوان الذين يساعدوننا في أمورنا الصعبة خير إخوان في حياتنا!
٣) إن الأعمال التي نعملها لكسب الحال فضلى من بقية أعمالنا!
٤) ساعات تفكّرنا في اليوم الواحد أقل من نومنا عادة!

١٥٠٤. عَيْنَ الْخَطَأِ:

- ١) تخاف الطالبة الصغرى من الكبرى!
٣) مريم الحسني جاءت نحو المدرسة اليوم!

١٥٠٥. عَيْنَ كَلِمَةِ «الشَّرِّ» لَا يَمْكُنُ أَنْ تَكُونَ اسْمًا لِتَفْضِيلِهِ:

- ١) جَهَلْنَا شَرًّا عَدَانَا إِنْ نَعْرَفْهُ!
٣) لَا شَرٌّ إِلَّا أَنْ يُمْكِنَ دُفْعَهُ بِالْتَّدْبِيرِ!

١٥٠٦. عَيْنَ كَلِمَةِ «الْخَيْر» بِمَعْنَى «أَحْسَنِ»:

- ١) الخير في ما وقع فعلى الإنسان أن يهتم به!
٣) أعمال الخير تساعد الأشخاص كثيراً!

١٥٠٧. عَيْنَ عِبَارَةٍ مَا جَاءَ فِيهَا اسْمُ الْمَكَانِ:

- ١) قد ذهبت إلى متجر صديقي لمُشاهدة الملابس الفضلى!
٣) هذه المدينة لها أربع مدارس كبيرة للبنين والبنات!

١٥٠٨. عَيْنَ مَا لَيْسَ فِيهِ اسْمُ الْمَكَانِ:

- ١) مصادر التقطف والغاز في قارة آسيا أكبر وأكثر!
٣) المساجد بيوت أخرى للمؤمنين الذين يصلون!

١٥٠٩. عَيْنَ مَا يَدِلُّ عَلَى الْمَكَانِ:

- ١) هو من مقاتلينا!
٢) يمشون في مساكنهم!

١٥١٠. عَيْنَ وزْنَ «أَفْعَل» لِيُسَّ اسْمًا لِتَفْضِيلِهِ:

- ١) السكوت أبلغ كلاماً مقابل الجاهل!
٣) من أحسن إليك فأحسن إليه، وهذا العمل حسن!

(رياض٩٨)

- ٢) كان من بين أصدقائي من هو أنجح التلاميذ!
 ٤) إن اللون الأبيض أحسن لون لألبسة الممرضات!
- ٢) جاء أبي وكان معه كتاب أقل حجماً فأخذته!
 ٤) أكرم الرجل في بيته ضيوفاً يجلسون على المائدة!
- ٤) أربعه
 ٣) ثلاثة
 ٣) ثلاثة
 ٤) أربعة
- ٤) أربعه
 ٣) ثلاثة
 ٣) ثلاثة
 ٤) أربعة

(تجرب٩٩)

- ٢) يجب أن ترى الآخرين أحسن مثا!
 ٤) أكره الأعمال لقطع التواصل بين الناس هو الغيبة!

- ٢) المسجد ← المساجد، المسجدات
 ٤) أرذل ← أراذل، أرذلون

- ٢) أكبر رجل في المجتمع هو من يعمل لأسرته!
 ٤) خير العمل ما يعمل لرفع المجتمع وتقديمه!

(هن٩٩)

- ٢) بكلامه اللين سمعنا أهدى الكلمات!
 ٤) أهدى عمل نعرفه، هو بالعمل لا بالكلام!

(خارج از كشور انسان٩٨)

- ٢) أنا أعلم أن هذا ليس مفيداً!
 ٤) الإجابة الحسنة تتعلق بأخي!

- ٢) معرفة الناس أنفع المعارف ← اسم التفضيل، مذكر، خبر
 ٤) أعظم العبادة أجرًا أخفاها ← اسم التفضيل، مؤنث، خبر

- ٣) متر اسم المكان ← مذكر
 ٤) تجر اسم المكان ← مذكر

(رياض٩٩)

- ٢)رأيت مكتبة في مدینتنا كانت من أكابر مكاتب العالم!
 ٤) يجب أن يكون لون جدار المطابخ خاصة في الأماكن العامة أبيض!

(الإنسان٩٩)

- ٢) أحب صديقي الذي يُفْكِرُ في أعماله وأساليبه دائمًا!
 ٤) أخْطُطُ الصبُورُ الشَّيْطَانَ بِحَلْمِهِ أَمَامَ المشاكلِ!

- ٢) سألت أبي: فأفضل هذا القلب؟

- ٤) قالت الزائرة لباتع الملابس أريد سراويل أغلى!

(خارج از كشور انسان٩٩)

- ٢) إن زميلى حسناً أحسن إخوته في العائلة!
 ٤) رُرت أطول الكهوف المائية مع أحبت أصدقائي!

١٥١١. عَيْنَ مَا لِيْسَ فِيهِ اسْمَ التَّفْضِيلِ:

- ١) أتقى الناس من لا يخاف الناس من لسانه!
 ٣) أعلم أنَّ من جَمِعَ عِلْمَ النَّاسِ إِلَى عِلْمِهِ فَهُوَ عَلَيْهِ!

١٥١٢. أَئِ جَوَابٌ لَا يَشْتَهِلُ عَلَى اسْمِ التَّفْضِيلِ:

- ١) لما انصرفت نحو المدرسة شاهدت أكثر الطالبات!
 ٣) إنَّ أتقى الناس من هو يَعْمَلُ لَهُ!

- ٤) كم اسم التفضيل تشاهد في العبارة؟ (إنَّ أَحَبَّ إِخْوَانِي عِنْدِي فِي أَكْثَرِ الْأَحْيَانِ مِنْ يَصْدِقَنِي وَيَسْعَى إِنْ يَوْصِلَنِي إِلَى أَعْلَى دَرْجَةٍ وَأَهْمَمِ مَكَانِهِ!)
 ٤) أربعه
 ٣) ثلاثة
 ٣) ثلاثة
 ٤) أربعة

- ١) واحد
 ٢) اثنان
 ١) خمسة
 ٢) اثنان

١٥١٣. عَيْنَ مَا لِيْسَ فِيهِ اسْمَ التَّفْضِيلِ:

- ١) أكبر حيوان نراه حولنا هو الفيل!
 ٣) أحسن إلى الناس كما ثرید أن يحسنوا إليك!

١٥١٤. عَيْنَ الخَطَأِ فِي الْجَمْعِ:

- ١) المكتبة ← المكتبات، المكاتب
 ٣) المزرعة ← المزارع، المزرعات

١٥١٧. عَيْنَ الاسم الَّذِي يَكُونُ مَوْنَثَهُ عَلَى وَزْنِ «فُعلٍ»:

- ١) أحصى العبادُ نعم الله الكثيرة فيئسو!
 ٣) صَلَيْتُ في المسجد الكبير ولم أشاهد أي مصل!

١٥١٨. عَيْنَ مَا لِيْسَ فِيهِ اسْمَ التَّفْضِيلِ:

- ١) هو في حياته أهدى مثلي كثيراً!
 ٣) صديقي أهدى إلى كتاباً من مكتبيه!

١٥١٩. عَيْنَ مَا فِيهِ اسْمَ التَّفْضِيلِ:

- ١) السخن أكرم هؤلاء الفقراء!
 ٣) هو عصى ربِّه فندم على عمله!

١٥٢٠. عَيْنَ الصَّحِيحِ عَنِ الْكَلْمَاتِ الَّتِي أُشِيرُ إِلَيْهَا بِخطٍّ:

- ١) الغيبة من أهم أسباب قطع التواصل ← اسم التفضيل، مذكر، خبر
 ٣) ذلك المطبخ لنا ونستفيد منه للطبع! ← اسم المكان، مضارف إليه

١٥٢١. عَيْنَ الصَّحِيحِ فِي صِياغَةِ اسْمِ المَكَانِ:

- ١) مكتب بن فطر ← كاتب
 ٢) طبَعَ اسم المكان ← مطبعة

١٥٢٢. عَيْنَ مَا فِيهِ اسْمَ التَّفْضِيلِ وَاسْمَ المَكَانِ معاً:

- ١) إن بعض المتاجر مفتوح إلى نهاية الليل!
 ٣) تَحْبَتْ أَنْ نَشْتَرِي مَا نَرِيدُهُ بِشَمْنَ أَرْخَصْ وَنَوْعَيْتَهُ أَعْلَى!

١٥٢٣. عَيْنَ مَا فِيهِ اسْمَ التَّفْضِيلِ:

- ١) لن يتبع عن الأفعال التي يجعل الأراذل يحكمون علينا!
 ٣) كتب التلميذ واجباته متأخرًا فـما أرضي معلمته عنه!

١٥٢٤. عَيْنَ مَا فِيهِ اسْمَ التَّفْضِيلِ:

- ١) أَحْسَنَ هَذَا الرَّجُلُ الْمُؤْمِنُ يَكُونُ وَاضْحَى لَكُمْ!
 ٣) أحسن أعمالى حتى أنجح في المستقبل!

١٥٢٥. عَيْنَ وَزْنِ «فُعلٍ» لِيْسَ اسْمَ التَّفْضِيلِ:

- ١) أَسْعَى الشَّبَابَ، أَخْبَرَنَا بِرِسْتِيْجَةِ سَعِيهِ!
 ٣) أهدى أخي عيوبى إلى بعد ما أصلح نفسه!

(کانون فرهنگ آموزش)

- ٢) أبي أكرم جميع الرجال في الحفلة!
٤) أنا أكرم الناس في مدينتي!

- ٢) هل تكتب لي رقم منزل صديقك الإيراني؟
٤) هل تقرأ مطالب علمية من تاريخ مكتبة جندی ساپور؟

- ٢) أكمل واجباتك حتى تذهب إلى البيت!
٤) أعمال الكافرين شرٌّ فتحن لن نسمح لهم أن يتقدمو!

(کانون فرهنگ آموزش)

- ٢) نحن أبدلنا في أيدينا في حياتنا من غيرنا!
٤) إذا غلب شر الرجل خيرة قبل الشيطان عينيه!

(کانون فرهنگ آموزش)

- ٢) ذلك خير لكم إيماناً، وهذه هي أثمن الكلمة بالنسبة لنا!
٤) نحن نقص عليك أحسن القصص!

(کانون فرهنگ آموزش)

- ٢) كسب العلم أحب إلى من كسب المال والقروة!
٤) السيد القاسمي أفضل معلمينا فنحترمه جميماً!

(کانون فرهنگ آموزش)

- ٢) صديقي الأفهم أحسن إلى والديه تكريماً لهما!
٤) ننتخب هذا الشاب من بين الشباب وهو أعلمهم بالقرآن!

(کانون فرهنگ آموزش)

١٥٢٦. عین ما فيه اسم التفضيل:

- ١) على أكرم الناس في كل الاحوال!
٣) المؤمن أكرمكم عند الله فأكرموه!

١٥٢٧. عین اسم المكان يختلف محله الإعرابي عن الباقي:

- ١) شاهدت حسن العمل في ساحة المصنع فهذا العمل جيداً
٣) صنع هذا النجار المحمل الجميل الملون!

١٥٢٨. عین اسمأ يدل علىأشد الوصف:

- ١) العلم خيراً ما شاهدت وينجيك من الضلال!
٣) الكتاب الذي كان على المنضدة أسود اللون!

١٥٢٩. عین العبارة التي لا توجد فيها مقاييسه:

- ١) أنا أعلم بذاتي من غيري فارحم ضعف بدني!
٣) قولوا للناس أحسن ما تجتون أن يقال لكم!

١٥٣٠. عین اسم التفضيل يختلف محله الإعرابي عن الباقي:

- ١) (وادخلنا في رحتمك وأنت أرحم الراحمين)
٣) ما وجدته حتى الآن فهو خيبة الأمل، لكن الأمل أفضل لنا!

١٥٣١. عین اسم التفضيل يختلف في الترجمة:

- ١) هؤلاء المجاهدون من أشجع الشباب في بلادنا!
٣) أجمل الورود في هذه الحديقة الصغيرة أحمراء

١٥٣٢. عین اسم التفضيل يختلف في الترجمة:

- ١) احترق أكبر البيوت في هذه القرية ليلة أمس!
٣) استطعت أن أقرأ أصعب الكتب في مجال الأدب!

١٥٣٣. عین ما ليس فيه اسم التفضيل:

- ١) (سبحان الذي أسرى بعيده ليلاً من المسجد الحرام إلى المسجد الأقصى)
٢) والله ما رأيت مالاً أحلاً مما يكتسب من الزراعة!
٣) أكرم الناس لأعمالهم الحسنة ولا تسخرهم!
٤) يأكل الناس في أمريكا الوسطى الأسماك التي تمطر السماء!

١٥٣٤. أى عبارة تشتمل على اسمين يدلان على التفضيل:

- ١) أحب العمل الخير الذي ينفع الناس ويبيقى للأخرين!
٣) أحب عباد الله من يرشدون الآخرين إلى الصفات الطيبة!

١٥٣٥. عین الخطأ، (عن اسم التفضيل)

- ١) لا يؤمن الحنيف إلا بالله لأن كلمة الله هي العليا!
٣) سورة البقرة أطول سورة في القرآن المجيد!

١٥٣٦. عین اسم التفضيل يختلف محله الإعرابي عن الباقي:

- ١) سمكة السهم من أعجب الأسماك في الصيد!
٣) تنتخب ابنتي قميصاً أخضر والأحمر خيراً

١٥٣٧. عین الاسم يدل على الزوجان (الترجيح):

- ١) إن الأحمق يريد أن ينفعك فيضرك!
٣) أحدث هذا الثوب الأخضر النشاط في فريقنا!

١٥٣٨. عین الخطأ عن اسم التفضيل:

- ١) أهدى صديقي الأكبر إلى أمي وردة أحمر من كل الورود!
٣) يقول الطالب النشيط بعد انتهاء الامتحانات: لا لذة أجمل من التعلم!

١٥٣٩. عین آخر، ليس اسم التفضيل:

- ١) لولم يكتشف «إديسون» الكهرباء، لكن يكتشفها عالم آخر!
٣) ما كنت أعرف أن خلف هذه الجبال، عالماً آخر!

(خارج از کشور السالی ۹۹)

- ٢) إن تربية الأطفال أقل صعوبة من إصلاح الكبار!

- ٤) قيمة قطعة صغيرة من تراب الساحل عند الغريق أثمن من كل ذهب الأرض!

- ٢) هذا آخر اختراع جديد اكتشفه العلماء!

- ٤) ليغت媚 الإنسان على نفسه لا على إنسان آخر!

- ١٥٥٤.** كم اسم الفاعل واسم المفعول واسم المكان واسم التفضيل جاءت في العبارة؟ «قال حارس المرمى: أحسن أعمالك يا أخي! فاشتاق الخدّام لمشاهدة اللعب لأنّهم فهموا أنَّ خير كرة القدم هو سعي اللاعبين بشكل جمعي!»
- (٤) سَّةٌ (٣) ثَلَاثَةٌ (٢) خَمْسَةٌ (١) أَرْبَعَةٌ
- ١٥٥٥.** عَيْنُ الْجَوَابِ الَّذِي لَيْسَ فِيهِ اسْمُ الْمَكَانِ مَفْعُولًا:
- (١) ازدادت مع نزول المطر منازل تُبَنِي حول الغابة!
 (٢) شاهدت في ساحة المدرسة مكتبة كبيرة للمطالعة!
- ١٥٥٦.** عَيْنُ اسْمِ التَّفْضِيلِ خَبْرًا:
- (١) يا أخي! قلب الناس لأجود الحكام!
 (٢) أكرم الرجال في الحفلة أقبل على أسرة شهيداً!
- ١٥٥٧.** عَيْنُ الْجَوَابِ لَا يَدْلِي عَلَى الْمَكَانِ فِي الْمَعْنَى:
- (١) الْمُسْتَوْصِفُ - الْمُشَحَّفُ (٢) الْمُسْتَثْنَقُ - الْمُخَبَّرُ
- ١٥٥٨.** عَيْنُ الْاسْمِ يَدْلِي عَلَى الْأُولَوَيَّةِ:
- (١) أشهر الكتاب كتب مقالة حديثة حول الرياضة!
 (٢) وصلت إلى المحفل في أواخر الخطبة الثانية!
- ١٥٥٩.** فِي أَيْ جَوَابِ لَمْ يَذْكُرْ اسْمَ التَّفْضِيلِ:
- (١) خير الكتاب كثيروأنمنه هوأنيساعدك دون توقيع!
 (٢) خير المؤمنين المثقفين هو الإنفاق الخفي!
- ١٥٦٠.** عَيْنُ الْاسْمِ يَدْلِي عَلَى الْفَضْيَلَةِ:
- (١) أكرم الناس من يحب التقدم أسبوعاً ماضياً!
 (٢) خيررتنا العدالة ولن يفر أحد منها!
- ١٥٦١.** عَيْنُ مَا لَيْسَ فِيهِ اسْمِ التَّفْضِيلِ:
- (١) أخلص الأصدقاء هم الذين لا يدعونك في الشدة!
 (٢) أقل الرجل في العمل، فغضب الملك!
- ١٥٦٢.** مَا هُوَ الصَّحِيحُ حَوْلَ التَّوْضِيحاَتِ لِلْكَلِمَاتِ الْمُعَيْنَةِ؟
- (١) الْمَشَاهِدُ الَّتِي شَاهَدَتْهَا مَخْوَفَةً ← اسْمُ الْفَاعِلِ ، عَلَى وَزْنِ «مُفَاعِلٍ»
 (٢) كَانَ صَدِيقِي مُخْرِجُ الْكِتَابِ مِنْ هَنَاكَ ← اسْمُ الْمَكَانِ عَلَى وَزْنِ «مُفْعَلٍ»
 (٣) لِي مَلَابِسُ فِي الْمَعَالِمِ ← كَلَاهُمَا اسْمُ الْمَكَانِ وَالْجَمْعِ
 (٤) الْمَجَالِسُ الْحَسَنِ يَحْتَرِمُكَ احْتِرَاماً صَادِقاً ← اسْمُ الْفَاعِلِ وَمَذْكُورُ
- ١٥٦٣.** عَيْنُ الصَّحِيحِ حَوْلَ الإِيْضَاحَاتِ؟
- (١) شَرَّ النَّاسِ يَصْلُ إِلَى أَنفُسِهِمْ عَادَةً ← اسْمُ التَّفْضِيلِ
 (٢) عَشَّتُ فِي أَماَنِ عَدِيدَةِ آخَرِ دراستِي ← اسْمُ التَّفْضِيلِ
- ١٥٦٤.** عَيْنُ اسْمِ التَّفْضِيلِ:
- (١) خيرأبي شراء الكتب وأنفس الآثار!
 (٢) أحبت كبرى لأنَّ فيه تجارب قيمة!
- ١٥٦٥.** مَا هُوَ غَيْرُ الْخَطَا حَوْلَ الإِيْضَاحَاتِ؟
- (١) اشتري أبي المحافظ الَّتِي كَانَتْ أَمَامَنَا ← اسْمُ الْفَاعِلِ مِنْ «مُفَاعِلَةٍ»
 (٢) أحبت الرَّوَارِ فِي مَشَهَدِهِ بِالْغَاءِ ← جَمْعُ «الْزَائِر» وَهُوَ اسْمُ الْفَاعِلِ
 (٣) كَانَ فِي الْمَسْجِدِ خُذَّاماً يَعْمَلُونَ لِرَاحَتِنَا ← اسْمُ الْفَاعِلِ مِنْ مَجْرِدِ
 (٤) الْمَقَاتِلِ تَحْكَى لَنَا قصصُ الْحَرْبِ الْمُرَّةِ ← اسْمُ الْفَاعِلِ مِنْ «مُفَاعِلَةٍ»

گزینه ۱۲۵ (گزینه ۴) «اغظم ذنوب» بزرگترین گناهی است که...، (رد سایر گزینه‌ها)، «تفتح» که یازمی کند، حمله و صفیه است اپس با آنکه ترجمه می‌شود نه در حالی که... (رد ۱ و ۲).

گزینه ۱۲۶ (گزینه ۳) «وحدث» یافتم، (رد ۱ و ۴)، «أقوی مصدر» نیرومندترین منبعی، اسم تفضیل و نکره است (رد ۱ و ۲)، «الشمس» بدون اسم اشاره است (رد ۴)، همچنین «بتواند» در گزینه (۴) اضافی است.

گزینه ۱۲۷ (گزینه ۲) «كثيراً من» بسیاری از، (رد ۱ و ۴)، «خبرله» برایش بهتر است، اسم تفضیل است (رد ۳ و ۴).

گزینه ۱۲۸ (گزینه ۳) «تقول» مضارع است (رد ۱ و ۲)، «لا تجادل، جدل مکن» فعل نهی است (رد ۴)، «إلى ما به آنچه» (رد ۱)، «لا يستمع» مضارع منفی است (رد ۲).

گزینه ۱۲۹ (گزینه ۴) «لا يسخر» مسخره نکند، تایید مسخره کند، «لا» نهی است.

گزینه ۱۳۰ (گزینه ۳) «أحت» دوست داشتنی ترین، محبوب ترین، اسم تفضیل است له فعل مضارع (رد ۱ و ۴)، «أحب» دوست دارم، فعل مضارع است، «يعلم» و «بلما» مفرد هستند له جمع (رد ۲).

گزینه ۱۳۱ (گزینه ۲) «بادلة أحسن» بادلابل بهتری، (رد ۱ و ۴)، «ثاني ب بياوري» (رد ۴)، «يقطع» قانع شود، مجھول است (رد ۳ و ۴)، «يستمع» گوش می‌دهد، مضارع است (رد ۱).

گزینه ۱۳۲ (گزینه ۴) «ما أحمل» چه زیاست، (رد ۱ و ۴)، «أن تقدم لأبنائك» به فرزندات تقديم کنی، (رد ۴)، «فواعظ قيمة» پندهایی ارزشمند، (رد ۳ و ۴)، «أترشدهم إلى المعرفة» آنان را به شناخت هدایت کنند، (رد سایر گزینه‌ها).

گزینه ۱۳۳ (گزینه ۱) «من أصبر الناس» از صبورترین مردم، اسم تفضیل است (رد ۲)، «المصالح المُتَّالِية» گفتاری‌های پیایی، ترکیب و صفتی است (رد ۳)، «حلت بنا» بر ما قرود آمد، (رد ۴)، «لم تغلب صبره» بر صبر او چیره نشده است، (رد ۴).

گزینه ۱۳۴ (گزینه ۴) در گزینه (۱) کلمه «المجتمع» ترجمه نشده است، در گزینه (۲) کلمه «مشکل» مفرد آمده است، در گزینه (۳) «المشكلات التي» باید همراه «ي» به صورت «مشكلاتی که» ترجمه می‌شد.

گزینه ۱۳۵ (گزینه ۴) «أفضل ما» بهترین چیزی که، (رد ۱ و ۲)، در ضمن «صعوبات» به معنای «سختی‌ها» و جمع است (رد سایر گزینه‌ها).

گزینه ۱۳۶ (گزینه ۴) «عيوبه الأخرى» عیوب‌های دیگرش، (رد ۱)، «أكمل» کامل‌تر، (رد ۲)، «قد» قبل از فعل مضارع معنای «گاهی»، شاید، ممکن است، می‌دهد، همچنین «تشاهد» فعل مضارع است (رد ۳).

گزینه ۱۳۷ (گزینه ۳) «يُنْتَفِعُ بِهِمْ» از آنان سود می‌برد، (رد ۱ و ۲)، «ضمناً يُحدِث» مضارع است (رد ۱)، «هؤلاء خير ابيان بهترین هستند» (رد ۴)، «العبد» بندگان، «الغباء» پرستش‌کنندگان، (رد ۱).

تسویی: حواستان باشد که مبتدا و خبر جایه حا ترجمه نشوندا

آنت عالم بـ تو داشمند هستی داشمند تو هستی

هؤلاء خير الناس بـ اين هاي بهترین مردم هستند بهترین مردم اين ها هستند

گزینه ۱۳۸ (گزینه ۳) «هؤلاء آباء و أمهات» اين ها پدران و مادرانی هستند، (رد ۲)، «أيرشدون راهنمائي می‌کنند» فعل متعدد و دارای مفعول (کلام) است (رد ۲ و ۴)، «ضمير أولادهم» در گزینه (۱) ترجمه نشده، «أطيب العففات» پاکیزه‌ترین و بیزگی‌ها، (رد ۱)، «لو» و «به معنای» «يا» نمی‌باشد (رد ۱ و ۲)، «أصلاح الأعمال» شایسته‌ترین کارها، (رد ۱).

گزینه ۱۳۹ (گزینه ۴) «أولئك» آن‌ها، در گزینه (۱) به صورت «اين ها» ترجمه شده، «ضمناً بشش» را با «جهة» ترجمه نمی‌کیم، «الظالمون» اسم و جمع است له فعل (رد ۲)، «من لم يتتب» مفرد است له جمع (رد ۳).

گزینه ۱۴۰ (گزینه ۲) «فستان آل رخص» پيراهن زنانه ايران تری، (رد سایر گزینه‌ها)، «لأنه» زيرا او، (رد ۲ و ۴)، «فسائين» پيراهن‌های زنانه‌ای، (رد ۴)، «أسعار رخيصة» قیمت‌های ارزانی، «قيمة های ارزان» (رد ۱ و ۳)

وقتامیقه: به ساختار کلمه «أرْخَص» که اسم تفضیل، بروزن

«أ فعل» و به معنای «ارزان تر» است، دقت کنید و آن را با «أرْخَص» به معنای «ارزان» اشتباہ نگیرید.

گزینه ۱۴۱ (گزینه ۴) در این عبارت «العَمَال» (جمع العامل) و «المُجَدَّون» اسم فاعل هستند و هیچ اسم مبالغه‌ای وجود ندارد. بروزی سایر گزینه‌ها ۱) المُتَكَبِّر، اسم فاعل، المَكَّار؛ اسم مبالغه ۲) حاذق، اسم فاعل، فَهَامَة؛ اسم مبالغه ۳) المَاهِر، اسم فاعل، النَّظَارَة؛ اسم مبالغه

گزینه ۱۴۲ (گزینه ۴) «الرَّسَام» اسم مبالغه، «عَلَمَاء» جمع «العلم»، اسم فاعل و حصر، مضافق الیه است. در گزینه (۱) اسم مبالغه، در گزینه (۲) اسم فاعل و در گزینه (۳) مضافق الیه نداریم.

گزینه ۱۴۳ (گزینه ۲) به دنبال اسم مبالغه‌ای می‌گردیم که نقش فاعل داشته باشد، در گزینه (۲)، «الكَذَاب» اسم مبالغه به معنای «بسیار دروغگو» و دارای نقش فاعل برای فعل «انظر» است. بروزی سایر گزینه‌ها ۱) «القَمَال» جمع مکثتر «العامل»، است و اسم مبالغه نیست (اسم فاعل محسوب می‌شود). ۲) «السَّبَاح» اسم مبالغه است، اما نقش مفعول را برای فعل «لم تشاهدی» دارد. ۳) «الكتاب» جمع مکثتر «الكاتب» است و اسم مبالغه نیست. (اسم فاعل محسوب می‌شود).

گزینه ۱۴۴ (گزینه ۲) تمام کلمات بروزن «فقال»، فقلاء؛ مبالغه هستند. دقت کنید در گزینه (۴) با توجه به فعل «انذهب» (می‌رود) اسم فاعل داریم، (المُحَافَظَة، خانم سحافظ)

گزینه ۱۴۵ (گزینه ۳) «هُوَا» جمع هاوی، و اسم فاعل است. «السَّبَاح» و «عَشَاق» جمع مکسرند (السائح - عاشق)، چون فعل بعدشان جمع است و «قَاتِل» هم فعل امر از باب مقاعله است (بادشمنان بجنگ).

گزینه ۱۴۶ (گزینه ۴) بروزی سایر گزینه‌ها ۱) «مُنْتَدِرَج» (اسم فاعل از باب الفعل، لازم است و اسم مفعول ندارد). ۲) «الْمَزَارِع» (الْمَزَرِعَة)، (صفت آن مفرد مؤنث است) «مُسْتَاهِدَة» (اسم فاعل) (توبیخنده همه کارهای من هستی) احالت درست هستند.

گزینه ۱۴۷ (گزینه ۴) بروزی گزینه‌ها ۱) تمام اسم‌های مبالغه از مصدر ثلاثی مجرد هستند. (علم) ۲) مشاور را دیدیم در حالی که کتاب می‌خواندیم «المُتَابِرَة»، (المُتَابِرَة)، اسم فاعل مقتضی است. ۳) با توجه به «جاه» و «مسروراً» که مذکور هستند، پس «الفَهَامَة» بیانگر مذکور است. (الذی يفهم ويعلم كثيراً) ۴) «الطَّيَارَة» بمعنی هواییما و بانگر حلیان مؤنث است.

گزینه ۱۴۸ (گزینه ۱) «يَسِنَدَةٌ مِنْ يَكْ مَرْدٍ أَسْتَ»، در سایر گزینه‌ها به ترتیب فعل داریم: شاهدی \rightarrow نون و قایه دارد، (مرد مرادید)، شاهدی رجل \rightarrow مرد را بین (رجلا) متصوب آمده پس مفعول است. شاهد الرجل \rightarrow مرد را بین.

گزینه ۱۴۹ (گزینه ۴) «جَوَال»، یعنی کسی که بسیار در رفت و آمد است، با توجه به وجود «يستقبل»، استقبال می‌کرد، پس نمی‌تواند به معنای «تلفن همراه» باشد.

حمناً در کتاب درسی در درس دوم سال دوازدهم اشاره شده که «چولة، گردن»

درس اول

پایه یازدهم

گزینه ۱۴۱ (گزینه ۴) «يَقْتَحِرُ»، مضارع است ولی در سایر گزینه‌ها به صورت ماضی استمراری ترجمه شده است، ضمناً كلاه ما سو...، به زمان حال است نه گذشته (رد ۱ و ۳)، «الجَمِيعُ الْعَالَمِين» برای همه عالیان، جهانیان، کلمه «الجمیع» معنای نشانده است (رد سایر گزینه‌ها)، «أَسْوَة» نکره است (رد ۲ و ۴)، «فُتَّلٌ» ماضی مجھول است (رد سایر گزینه‌ها).

گزینه ۱۴۲ (گزینه ۴) «النَّعْمَ»، جمع «النعم» است و مفرد نیست (رد ۱ و ۳)، «الْحَيَاة» ضمیر ندارد (رد ۱ و ۲)، «رنی الحنون» پروردگار مهریانم، مهریان خود، (رد ۲ و ۴).

گزینه ۱۴۳ (گزینه ۱) «قرْثٌ، قرار گذاشتیم» مفرد است (رد ۲ و ۳)، «الصَّغِيرُ، كوچَكٌ» اسم تفضیل نیست (رد ۲ و ۴)، «المتحف»، موزه، مفرد است (رد ۲ و ۴)، «أَثَارُ الْمَتْحَفِ الْتَّارِيخِيَّةِ»، آثار تاریخی موزه، دقت کنید، «الآثارِ التَّارِيخِيَّة» صفت برای «أَثَارٌ» است (رد سایر گزینه‌ها).

گزینه ۱۴۴ (گزینه ۴) «صَيْدَهَا، صَيْدَهُوك» (رد سایر گزینه‌ها)، «أَعْجَبُ الْأَسْمَاكِ» عجیب ترین ماهی‌ها، شگفت‌ترین ماهی‌ها، «أَعْجَبُ» اسم تفضیل است و چون بعد از آن مضافق الیه آمده همراه ترین «ترین» ترجمه می‌شود. ضمناً «الأسماك» معرفه است و نباید به صورت نکره (ماهیانی) ترجمه شود (رد سایر گزینه‌ها)، «أَنَّا كُلُّ» فعل مضارع است (رد ۲ و ۳).

گزینه ۱۴۵ (گزینه ۱) «أَحْسَنٌ، تَبَيَّنَتْ»، اسم تفضیل است (رد ۲)، «أَرْتِكٌ» پروردگارت، ضمیر در گزینه (۲) ترجمه نشده است، «أَدْعُ» دعوت کن، فراخوان فعل امر است و نباید به صورت اسم ترجمه شود (رد ۳ و ۴)، همچنین در گزینه (۲) «سخنان خوب و زیبا»، اضافی است.

گزینه ۱۴۶ (گزینه ۴) «من، هرگز» (رد ۲ و ۳)، «لَمْ يَكُنْ لَهُ» نداشته باشد، نداشت «(رد ۱ و ۲)، «لن يَكُونْ لَهُ» نخواهد داشت (رد ۲ و ۳).

گزینه ۱۴۷ (گزینه ۴) «أَقْرَبُ شخص» تزدیک ترین فرد (رد ۱ و ۲)، «بعيداً، دور» اسم است (رد سایر گزینه‌ها)، در گزینه (۲) «كَسِي» که، اضافی است.

- ۱۴۷۱. (گزینه ۴) «الوده شدن به گناه، گمان بد به دیگران» نادرست است.** ترجمه سایر گزینهها ۱ غایب: حرف زدن پشت سردیگران به آنچه نایسنده‌ی دانند! ۲ مرد: کسی که روحش از جسمش خارج شده و نفس نمی‌کشد! ۳ حاسوسی: تلاش برای شناختن اطلاعات و دستیابی به آنها!
- ۱۴۷۲. (گزینه ۵) بحث کرد: برای نشان دادن درست مناظره کرد و مترادف آن «جستجو کرد» است. ترجمه سایر گزینهها ۱ الوده شدن به گناه: الوده شدن به گناهان و معصیت‌ها! ۲ (القب بد) نسبت داد: به شخصی لقبی رشت نسبت داد که آن را نایسنده‌ی دانست! ۳ عیب گرفت: عیبها را در تبود شخص ذکر کرد و مترادف آن «عاب: عیب گرفت» است!**
- ۱۴۷۳. (گزینه ۳) در این گزینه «سعیر»، «قیمة»، مترادفند.**
- ۱۴۷۴. (گزینه ۳) «التكبر»، «العجب»، «خودپسندی» مترادفند.**
- ۱۴۷۵. (گزینه ۲) در گزینه (۱) «الستنة»، «الحسنة» مترادفند. در گزینه (۳) «الكفار»، «الملحدون» و در گزینه (۴) «المتكبر»، «المغورو» مترادفند.**
- ۱۴۷۶. (گزینه ۴) در گزینه (۱) «شقعي»، «محضی می‌کنی» با «اظهری»، «اشکار می‌کنی»، در گزینه (۲) «الظالم»، «المظلوم» و در گزینه (۳) «المليء»، «المليئه» (امرمی گند، نهی می‌گند) مترادفند.**
- ۱۴۷۷. (گزینه ۱) در سایر گزینه‌ها «ذنب» (گناه) با «غایبة»، «تجسس»، «با انسحابة (نامیدن)» و «لاتلمسوا (عیب جویی نکنید)»، «با لاتأموروا (امر نکنید)» مترادف نیست. در گزینه (۱) هردو کلمه به معنای «مسخره کردن» است.**
- ۱۴۷۸. (گزینه ۴) دو فعل «یبحث» دوست می‌دارد و «کرده» بدش می‌اید، مترادف هستند.**
- ۱۴۷۹. (گزینه ۲) «فعل»، «أداء» (انجام دادن) مترادفند.**
- ۱۴۸۰. (گزینه ۳) «خیر» و «أفضل» هردو اسم تفضیل به معنای «بهتر» می‌باشند. بروزی سایر گزینه‌ها ۱ پنهان = مستتر (ستّر؛ فعل است) ۲ گناه = ذنب (اذنب: گناه‌کار) ۳ ارتباط = الاحترام**
- ۱۴۸۱. (گزینه ۲) در این گزینه «الله: أنس و الفت برقرار کرد» است ولی معنای دیگر «تألیف کرد» نمی‌دهد. (خدا تألیف می‌کند؟)**
- ۱۴۸۲. (گزینه ۴) در گزینه (۱) «العلاقات»، با «التواصلات»، مترادف هستند و در گزینه‌های (۲) و (۳) «غالیة» با «أرخص» و «أحسن» با «أسأ» مترادف هستند.**
- ۱۴۸۳. (گزینه ۴) بروزی سایر گزینه‌ها ۱ داناترین، بسیار دانا ۲ بیامز، طلب بخشش کن. ۳ به من بده، به من داد (فعل ماضی).**
- ۱۴۸۴. (گزینه ۱) در گزینه (۱)، «ذکر، ذکر می‌کنیم»، مترادف «تنسی: فراموش می‌کنم»، نیست! «تنسی»، مترادف «تندگر»، به حاطر می‌آوریم! است.**
- ۱۴۸۵. (گزینه ۲) «اهتدی: هدایت شد» با «ضل»، «غمراه شد»، مترادف است. در سایر گزینه‌های بهتر ترتیب «الستلفی»، با «القضلی»، «المتكاسلین»، با «المجدذبن» و «خیر»، با «بشر» و «الفتنی»، با «الققری»، مترادف هستند.**
- ۱۴۸۶. (گزینه ۲) مترادف «ضل: گمراه شد»، فعل «اهتدی: هدایت شد» و فعل «هدی: هدایت کرد» است.**
- ۱۴۸۷. (گزینه ۱) «ساه: (بدشده) با «حسن»، «خوب شد»، مترادف است نه «خشن» (خوب کرد).**
- ۱۴۸۸. (گزینه ۴) در سایر گزینه‌ها به ترتیب «اکتم»، «استر» (بپوشان)، «عسی» و «علل» (شاید) و «دار»، «بیت» (خانه) مترادفند.**
- ۱۴۸۹. (گزینه ۳) «أزرق» (آبی)، بروزگ دلالت دارد و اسم تفضیل نیست.**
- ۱۴۹۰. (گزینه ۳) رنگ‌ها با این که بروزن «فعل» هستند، اسم تفضیل به حساب نمی‌ایند. (أسود: سیاه)**
- ۱۴۹۱. (گزینه ۴) «اقارب»، جمع «قرب»، واسم تفضیل است. در گزینه‌های دیگر «حگام»، «جمع حاکم»، «أساندنة» (جمع استاذ) و «علماء» (جمع عالم) هیچ یک اسم تفضیل نیستند.**
- ۱۴۹۲. (گزینه ۳) جمع اسم تفضیل (أفعال) بروزن «أفعال» است، بنابراین جمع «أفعال» می‌شود «أفعال».**
- ۱۴۹۳. (گزینه ۲) «آخر»، اسم فاعل است و «آخر»، اسم تفضیل. سایر گزینه‌ها بروزن «أفعال» هستند.**
- ۱۴۹۴. (گزینه ۱) «أكبر»، بروزن «أفعال» (أكابر) جمع بسته می‌شود حواسمن باشد در گزینه (۲) «أربع»، اسم تفضیل نیست؛ زیرا معنای برتری نمی‌دهد. حتماً جمع وزن «أفعلي» به صورت «أفعاليات»، یعنی جمع مؤنث سالم می‌اید (رد ۴).**

- ۱۴۵۷. (گزینه ۴) «اللحام، گوشت»، ترجمه گزینه‌ها ۱ آن را به عنوان غذا همراه نان با پرنج می‌خوریم. ۲ از اعضای بدن انسان و حیوانات است. ۳ مردم آن را برای ناهار یا شام می‌خورند. ۴ آن قبل از پخت یا بعد از آن مناسب خوردن است. ۵ گوشت، قل از پخت، مناسب خوردن نیست)**
- ۱۴۵۸. (گزینه ۴) ترجمه گزینه‌ها ۱ رابطه میان دو دوست به شکل مستمر: «ارتباط»، ۲ از انجام آنچه خداوند از آن نهی کرده ترسید، «تفقا پیشه کرد»، ۳ خروج از اطاعت خداوند به معصیت‌ش: «اللوده شدن به گناه»، ۴ چیزی که شگفتی دیگران را برمی‌انگیرد، «خودپسندی»، ۵ جمله مذکور تعریف «مُفْجِب: شگفت آور» است.**
- ۱۴۵۹. (گزینه ۲) «التجسس: جاسوسی کردن»، ترجمه گزینه‌ها ۱ تلاشی ناپسند برای کشف رازهای دیگران. ۲ رسوا کردن مردم با ذکر عیب‌هایشان با سخن پنهانی. (این عبارت تعریف غایبت است) ۳ آن از گناهان بزرگ در دین اسلام و از بدی‌ها است. ۴ خداوند در قرآن مؤمنین را از آن بازداشت‌ه است.**
- ۱۴۶۰. (گزینه ۲) «أحب: محبوب‌ترین، صادق‌ترین»، دوست داشتنی‌ترین، اسم تفضیل است نه فعل، «أصدق: راستگو‌ترین، صادق‌ترین»**
- ۱۴۶۱. (گزینه ۳) ترجمه عبارت: «قيمت كالاها بالارتفاع پس مردم از حکومت خواستند که آن را پایین بیاورند، بروزی سایر گزینه‌ها ۱ «قيمة»، مؤنث است ولی «يزداد»، مذكر است. ۲ «أن ثمَّرَ تلخ كندة» مناسب نیست. ۳ «أمعنى: معنی کند» مناسب نیست. ضمناً فعل «طلبو»، ماضی است، پس «يزداد» و «يرتفع»، که مضارع هستند، نادرست است.**
- ۱۴۶۲. (گزینه ۳) طفیله، غایبت، ترجمه گزینه‌ها ۱ از مهمن‌ترین دلایل قطع ارتباط بین مردم. ۲ آن از گناهان بزرگ و اخلاقی‌های بدی‌پنهانی باشد. ۳ اتهام زدن کسی به شخص دیگری برای کارزنشی که مرتکب نشده است. (این تعریف تهمت است) ۴ کسی که آن کار را می‌کند مانند کسی است که گوشت برادر مومنش را می‌خورد در حالی که مرده است.**
- ۱۴۶۳. (گزینه ۲) «هدیه داد: چیزی یا هدیه‌ای به کسی داد» صحیح است. ترجمه سایر گزینه‌ها ۱ (هادی: هدایت کننده) صفت برای انسان دارای آرامش تعریف هادی، آرام است نه «هادی»، ۲ خودپسندی، صفتی برای کسی که از دیگران بدش می‌اید. ۳ خوارشید: از راه حق متعارف شد. تعریف (حل) است نه «ذل».**
- ۱۴۶۴. (گزینه ۱) «العجب: خودپسندی»، ترجمه گزینه‌ها ۱ حالت کسی که شگفتی دیگران را برمی‌انگیرد. (غلط است) ۲ آن است که انسان همواره از کارهای دیگران عیب جویی کند. ۳ حالت کسی که شیوه‌ای کارهای خودش می‌باشد. ۴ آن است که انسان از ویرگی‌های خودش خبلی خوش بیاید.**
- ۱۴۶۵. (گزینه ۳) «پیشمانی از گناه و عزم برای ترکش»، تعریف «توبه» است. ترجمه سایر گزینه‌ها ۱ عدم حضور در کلاس تعریف (غیاب) است، (اغتیاب: غیبت کردن پشت سر کسی). ۲ آنچه که نفس قادر بر تحملش نیست، اکراه داشت (نادرست). ۳ ادامه کار (تعریف مواصلة) است، ارتباط.**
- ۱۴۶۶. (گزینه ۱) «بپوشاند: بسیار بپوشانند»، جمله مذکور و آن «ستار بسیار بپوشانند» را تعریف می‌کند. ترجمه سایر گزینه‌ها ۱ ناپسند داشت، اکراه داشت: کار را بدون رغبت انجام داد. ۲ مسخره کرد: مردم را برای تحقیر مسخره کرد. ۳ نامید: برایش اسم گذاشت (قرارداد).**
- ۱۴۶۷. (گزینه ۳) عیب گرفت: به دوستش آنچه را که دوست تدارد لقب داد تعریف «تنابز» است، ترجمه سایر گزینه‌ها ۱ مخفی، آنچه اشکار نیست. ۲ امید است: فعلی که بر امید دلالت دارد. ۳ بستاب: به سوی آن بستاب یا تعجبیل کن.**
- ۱۴۶۸. (گزینه ۷) «نیکو گردانید: به او نیکی بختید، خوبی کرد»، «متصاد آن» «بدشده» است، متصاد «حسن»، «ساه: بد شده» نیست. «ساه»، فعل لازم و «حسن»، متعدد است. ترجمه سایر گزینه‌ها ۱ جنس، جلس کالا با الشیاه، ۲ تخفیف: کم کردن قیمت. ۳ حرام کرد: آن را حرام گردانید.**
- ۱۴۶۹. (گزینه ۲) «در دار: تحقیق، بررسی» (رد ۱ و ۴)، «أشتَخدَم: به کار گرفته می‌شود»، مجھول است (رد سایر گزینه‌ها)، «أرخص: ارزان تر»، اسم تفضیل است (رد ۱ و ۴).**
- ۱۴۷۰. (گزینه ۳) «بدشند: کار بد را اورد (انجام داد)»، تعریف (اساه: بدی کرد) است. ترجمه سایر گزینه‌ها ۱ قیمت: بهای کالا یا ارزش آن. ۲ فروشگاه: مکان داد و ستد یا فروش اشیاء. ۳ کامل گردانید: آن را کامل کرد و کامل گردانید.**

۱۵۱۶. گزینه ۲ «المسجد» مؤنث نیست که با «ات» جمع بسته شود.

۱۵۱۷. گزینه ۲ «اکبر» اسم تفضیل است که مؤنث آن بروزن « فعلی» (اکبری) می‌اید.

در سایر گزینه‌ها «اخصی» شمودنده فعل است، «الکبیر» اسم تفضیل نیست و مؤنث آن به صورت «الكبیرة» می‌ایدو «خیر» هم در حالت مذکو و مؤنث به صورت یکسان می‌اید.

۱۵۱۸. گزینه ۳ ترجمه عبارت «دوست من کتابی را زکتابخانه اش به من هدیه داد» در این گزینه، «اهدی» فعل ماضی بروزن «أفعال» به کاررفته است، در گزینه‌های (۱) و (۲) «اهدی» هدایت کننده‌تر و در گزینه (۴) «هدایت کننده‌ترین» ترجمه می‌شود.

۱۵۱۹. گزینه ۴ در این گزینه «الحسنى» بروزن «فعلی» اسم تفضیل مؤنث است، وزن «الفعلی» قطعاً اسم تفضیل است، در گزینه (۱) «اکرم» گرامی داشت و در گزینه (۲) «اعلم» می‌دانم به ترتیب فعل ماضی و مضارع هستند و در گزینه (۳) نیز اسم تفضیل تیامده است.

۱۵۲۰. گزینه ۲ صورت صحیح سایر گزینه‌ها ۱ خبر به مجرور به حرف حر («من اهم» باهم خبر است) ۲ بعد از اسم اشاره مضاف الیه نمی‌اید («المطلع» مشار الیه یا مبتدا است) ۳ مؤنث به مذکور

۱۵۲۱. گزینه ۲ بررسی سایر گزینه‌ها ۱ اسم مکان از فعل‌های تلاشی مجذد ساخته می‌شود، پس اسم مکان «فکتب» از فعل ماضی «كتب» ساخته می‌شود. اسم مکان از فعل «أمر»، «ققرئ» است، «صریح» تلحی کرد تلاشی مزید است.

اسم مکان صحیح از فعل «تجز»، «متجز» است.

۱۵۲۲. گزینه ۲ در این گزینه «مکتبة»، «کتابخانه» و «مکاتب» کتابخانه‌ها، اسم مکان و «اکابر» بزرگترها، اسم تفضیل است، در گزینه (۱) «المتاجر»، مغازه‌ها، اسم مکان، در گزینه (۳) «ارچن»، ارزان‌تر و «اعلى» بالاتر، اسم تفضیل و در گزینه (۴) «المطابخ»، آشپرخانه و «الاماكن»، مکان‌ها، اسم مکان هستند، کلمه «ایض»، «سفید» رنگ است و رنگ‌ها اسم تفضیل نیستند.

۱۵۲۳. گزینه ۱ «أراذل» بروزن «أفعال» جمع اسم تفضیل «أراذل» است، دقت کید «احب»، دوست دارم، ما ارضی راضی نکرد، اسخاط، خشمگین کرد، همگی فعل‌های باب «افعال» هستند و هیچ کدام اسم تفضیل نیستند.

۱۵۲۴. گزینه ۴ بررسی گزینه‌ها ۱ «احسن»، «ای خوبی...» اسم تفضیل نیست. ۲ «فاضل»، آیا با فضیلت است؟ ۳ «أخیس» و «انجح» فعل هستند، کارهایم را خوب انجام می‌دهم تا موفق شوم ۴ «اعلى» اسم تفضیل است.

۱۵۲۵. گزینه ۳ بررسی گزینه‌ها ۱ «أسعی» اسم تفضیل است. ترجمه: «کوشانیر جوانان، ما را با نتیجه تلاش باخبر کرد». ۲ «احسن» اسم تفضیل است. ترجمه: «قطع‌آهنگ‌های ام حسن، بیهترین برادرانش در خانواده است». ۳ «اهدی» اسم تفضیل نیست (فعل ماضی «افعال» است). ترجمه: «برادرم عیب‌هایم را به من اهدا کرد، بعد از این‌که خودش را اصلاح کرد». ۴ «أطول» و «أخت» اسم تفضیل هستند. ترجمه: «طولانی‌ترین غارهای آبی را بامحبوب‌ترین دوستانم زیارت کردم».

۱۵۲۶. گزینه ۳ «مؤمن» گرامی ترین شمازند خداوند است، پس «اکرم»، اسم تفضیل است، در سایر گزینه‌ها بعد از «اکرم»، اسم با حرکت فتحه آمده (۲)، پس آن اسم، مفعول است نه مضاف الیه، پس «اکرم»، فعل است نه اسم تفضیل.

۱۵۲۷. گزینه ۳ «المحمل» مفعول برای «ضئع» است. در گزینه‌ها «المصنوع»، «منزل»، «امکتبة» همگی مضاف الیه هستند.

۱۵۲۸. گزینه ۱ «خیر» به همراه مضاف الیه (ما) آمده پس اسم تفضیل است (بهترین چیزی که)، در گزینه‌ها «اکمل» فعل امر است (تکالیفت را کامل کن)، «أسوده» (سیاه) معنای تفضیلی ندارد، انشر (بد) هم بدون مضاف الیه و حرف جر «من» آمده است.

۱۵۲۹. گزینه ۴ سؤال می‌گوید گزینه‌ای را که در آن مقایسه یافت نمی‌شود، بیاییم! یعنی اسم تفضیل نداشته باشد. در گزینه (۴)، کلمه‌های «خیروش» در معنای اسم تفضیل نبوده و در آن مقایسه‌ای نیست. ترجمه: «هرگاه بدی مرد بر خوبی اش غلبه کند، شیطان چشمانش را می‌بوسد». بررسی سایر گزینه‌ها ۱ «اعلم» در این جا اسم تفضیل می‌باشد. ترجمه: «من به خودم دانترم». ۲ «أبدل» در این جا اسم تفضیل و به معنی «باخشیده‌تر» می‌باشد.

۱۵۳۰. گزینه ۴ «احسن» مفعول است. اسم تفضیل در بقیه گزینه‌ها خبر می‌باشد. در گزینه (۱) «أرجح»، در گزینه (۲) «خیروشمن» و در گزینه (۳) «أفضل»، خبر است.

۱۴۹۵. گزینه ۱ در گزینه (۱) تمام کلمات اسم تفضیل هستند. «اکل، اکد، افرز» فعل هستند. ضمناً «أساور» جمع «سوار» و «أوامر» جمع «أمر» اسم تفضیل هستند.

۱۴۹۶. گزینه ۴ «الخير، الشّرّ، حبّ، بدّ» اسم تفضیل نیستند؛ چون «ال» گرفته‌اند مصدر هستند. در سایر گزینه‌ها به ترتیب اسم‌های تفضیل عبارتنداز «أعظم، أحت، أنشط، خير» هستند.

۱۴۹۷. گزینه ۱ وقتی «خیر» و «شر»، «ال» بگیرند، به شکل «خوبی» و «بدی» ترجمه می‌شوند و در این حالت اسم تفضیل نیستند، اما هنگام مضاف شدن به شکل تفضیلی «خوب تر»، «بدتر» ترجمه می‌شوند.

۱۴۹۸. گزینه ۱ در این جا «الخیر» همراه «ال» آمده، پس مصدر است به معنای «خوبی»، ولی در سایر گزینه‌ها همراه مضاف الیه آمده و اسم تفضیل و مشتق است به معنای «بهترین».

۱۴۹۹. گزینه ۴ «خیر» مضاف شده و به معنای «بهترین» است. در سایر گزینه‌ها «خیر خوبی» معنی می‌دهد، ضمناً در گزینه (۳) «فقیر» خبر است نه مضاف الیه، (من به آن چه از خبر بر من نازل کرد) فقیر هستم.

۱۵۰۰. گزینه ۴ «معرفه» (شاختن) مصدر است به اسم مکان، در سایر گزینه‌ها «مرقد» (مرقد)، «ارمکاه‌ها»، «ملعب»، «ورزشگاه»، «الصّبح»، «استخر»، «اسم مکان» هستند.

۱۵۰۱. گزینه ۲ «أحبت» دوست دارم، بروزن «أفضل» نیست، بلکه فعل مضارع از باب «فعال» می‌باشد. در سایر گزینه‌ها «أفضل»، «أحت»، «أنقل»، «أتفق» اسم تفضیل هستند.

۱۵۰۲. گزینه ۴ برای مقایسه دو اسم چه مذکور چه مؤنث از وزن «أفضل» استفاده می‌کیم (اصغرین).

۱۵۰۳. گزینه ۳ هرگاه اسم تفضیل برای مقایسه به کار رود، از وزن «أفضل» استفاده می‌شود، حتی اگر برای مؤنث به کار رفته باشد (أفضل من).

۱۵۰۴. گزینه ۴ برای مقایسه دو اسم چه مذکور چه مؤنث از وزن «أفضل» استفاده می‌کیم. عبارت درست «مدرستنا اکرم من هذه المدرسة» است.

۱۵۰۵. گزینه ۳ «شّ» در این گزینه مضاف نشده و به معنای «بدی» است؛ پس اسم تفضیل نیست. در سایر گزینه‌ها کلمه «شّ» مضاف شده و به معنای «بدترین» و اسم تفضیل است.

۱۵۰۶. گزینه ۲ «خیر» به همراه مضاف الیه (من) آمده، پس اسم تفضیل است (بهترین کسی که)، در سایر گزینه‌ها مضاف نشده و معنی «خوبی» دارد.

۱۵۰۷. گزینه ۲ کلمه «مغرب» بروزن «مُفعَل» است، ولی در سایر گزینه‌ها اسم مکان به ترتیب عبارت است از: «متجر»، «مدارس (مدرسه)»، «مراجع (مضئع)».

۱۵۰۸. گزینه ۲ بررسی گزینه‌ها ۱ «مصادره» مفردش «مُضَدَّ»، و اسم مکان نیست. ۲ «المشائل»، «مشكلة»، است پس اسم مکان نیست. (اسم فاعل است)، «المواقع» مفردش «مَائِع»، بروزن فاعل است (پس اسم مکان نیست). ۳ «المساجد» مفردش «المسجد»، و اسم مکان است. ۴ «مخازن» مفردش «مَخْزُن»، و اسم مکان است.

۱۵۰۹. گزینه ۲ «مساكن» (جمع مسکن)، اسم مکان است. در سایر گزینه‌ها «مقاتل»، «امان»، «مفاسخ» (جمع مفسخه؛ مایه افتخار)، «مقاصد» (جمع مصلحة) اسم مکان نیستند؛ چون معنای مکان ندارند.

۱۵۱۰. گزینه ۳ در گزینه (۳) کلمه «أحسن»، فعل ماضی و «أحسن»، فعل امر است. غیر از ترجمه می‌توان به ادات سرط «من»، که در ابتدای جمله آمده توجه نمود، چون بعد از ادات شرط فقط فعل می‌اید. در سایر گزینه‌ها کلمات «أبلغ، أعظم، الأكبر» اسم تفضیل هستند.

۱۵۱۱. گزینه ۳ «أتفى، أتعجب، أحسن» اسم تفضیل هستند. در گزینه (۲) کلمه «أعلم»، فعل مضارع متکلم وحده است. (می‌دانم که ...).

۱۵۱۲. گزینه ۴ «أكرم»، فعل، «الرجل»، فعل و «ضيوف»، مفعول است. (مرد در خانه‌اش مهمنانی بر سفره می‌تشتند را گرامی داشت) در سایر گزینه‌ها «أكتر»، « أقل»، «أتفى» اسم تفضیل هستند.

۱۵۱۳. گزینه ۴ «أحبت، أكتـر، أعلى، أـهم» چهار اسم تفضیل در این عبارت هستند.

۱۵۱۴. گزینه ۳ «الدنيا»، «أفعـل»، «خـير» (بهتر)، و «أبـقـي» همگی اسم تفضیل هستند.

۱۵۱۵. گزینه ۳ ترجمه عبارت: «به مردم نیکی که همانطور که می‌خواهی به تو نیکی کند». با ترجمه به راحتی می‌فهمیم که «أحسـن» فعل امر است. در سایر گزینه‌ها به ترتیب «أكـبر، الآخـرين، أـحـسن و أـكـره»، اسم تفضیل هستند.

- ۱۵۲۶. گزینه ۲** «المکارم» (خصوصیت‌های اخلاقی پستدیده) و «المحامد» (ستایش‌ها) اسم مکان نیستند در سایر گزینه‌هایه ترتیب اعماق، مناظر و موعده و عده‌گاهه اسم مکان‌اند.
- ۱۵۲۷. گزینه ۳** «المعارک» (جمع المعرکة)، «مامن»، «قغرب»، «مقتل» اسم مکان‌اند. حواستان باشد چون «بیت» وزن‌های اسم مکان را ندارد، اسم مکان نیست.
- ۱۵۲۸. گزینه ۴** «المحقق»، اسم فاعل و «المکتبة»، اسم مکان است. در سایر گزینه‌ها به ترتیب «المکاسب»، اسم فاعل؛ «المعلوم» (غذا دهنده)، اسم فاعل، «میتسما»، اسم فاعل و «القطار» (فروندگاه)، اسم مکان، است.
- ۱۵۲۹. گزینه ۴** «فقیر» اقرارکننده، اسم فاعل است. در سایر گزینه‌ها «المطاعم» (جمع المطعم)، المدرسة، محل، اسم مکان هستند.

لسوی: گاهی اوقات اگر بک کلمه اعراب نداشته باشد، می‌تواند به صورت‌های مختلفی خوانده شود، مثلًاً «فقیر» را می‌توان به صورت «فقیر»، قرارگاه و «فقیر»، اقرارکننده، خواند. تشخیص این موضوع از راه ترجمه و قرینه‌های جمله ممکن است.

- ۱۵۳۰. گزینه ۴** پرسی گزینه‌ها زمان شروع نوشتن نامه‌ام، دو ماه قبل بود زمان وعده ما هنگام طلوع خورشید است ای برادرم، دوستم به حاطر صداقت، همیشه اشکارکننده حق است. (مظہر، اسم فاعل) ۴ «المُفْسِل» بروزن (تفقیل) او اسم مکان است. (جای شستن)
- ۱۵۳۱. گزینه ۲** شدیدترین صفت در شخص همان اسم تفضیل است (اعلم) داناترین، در گزینه (۴) «اعلم» فعل است. (راز در راه‌های ... می‌شناسم)
- ۱۵۳۲. گزینه ۴** پرسی گزینه‌ها «اقرب» (اسم تفضیل)، «المادحين» (اسم فاعل)، «الاکرم» (اسم تفضیل)، «المحامد» (جمع المحمدة: ستایش) ایام مکان نیست.

- ۱۵۳۳. گزینه ۴** «مرمی»: دروازه، اسم مکان است. (بروزن «مفعنی» در گزینه (۲)) افزیل، اسم فاعل است. (خدایا، تو نازل کننده کتاب هست)
- ۱۵۳۴. گزینه ۱** حارس (اسم فاعل) - المرمى (اسم مکان) - الخدم (الخدم) - الاعین، (حیرکه‌قدم: خوبی فوتیال)، دقت کنید که «احسن»، فعل امر از باب إفعال است.

- ۱۵۳۵. گزینه ۱** «منازل»، فعل «ازدادت»، (زیاد شد) است و در سایر گزینه‌ها «الملعب، مکتبة، متجر»، مفعول هستند.
- ۱۵۳۶. گزینه ۴** «الذی»، مبتدا و «أشد»، خبر است. در سایر گزینه‌ها «الأحود»، جار و مجرور است (مجموعاً خبر است نه فقط «أحود»)، «أشهُر» (چ شهر، ماه) خبر است چون از «هذه» استفاده شده می‌فهمیم جمع غیر انسان است نه «أشهُر» مشهورترین، «اکرم» نیز مبتداء می‌باشد («أقبل»، فعل ماضی است)

- ۱۵۳۷. گزینه ۴** «المفسدة»، مایه تباہی و «المزحمة»، مهربانی، بیانگر مکان نیستند. در سایر گزینه‌ها «درمانگاه، موزه، مردان، ازمایشگاه، کجاوه و فروندگاه» بیانگر مکان هستند.
- ۱۵۳۸. گزینه ۱** منظور از «الألوقة»: برتری، همان اسم تفضیل است. «أشهر»، مشهورترین، اسم تفضیل است. پرسی سایر گزینه‌ها ۲ «اکرم»، فعل امر است. «آخر»، جمع «آخر» و اسم فاعل است. ۳ «اکمل»، مضارع متکلم و حده است. «اکمال می شوم» (کبیری: بزرگ سالی آم)

- ۱۵۳۹. گزینه ۳** خوبی مؤمنان پرهیزگار، همان انفاق پنهانی است. پس «خبر» مصدر است. در سایر گزینه‌ها «آمن، آکابر» (جمع اکبر) و «اجمل»، اسم تفضیل هستند.

لسوی: «ما أَفْعَل»، یعنی «چه... است»، بیانگر ساختار تعجب است و «أَفْعَل»، فعل می‌باشد، ولی «ما أَفْعَل»، یعنی «آن چه... تراست»، می‌باشد. پس «أَفْعَل»، اسم تفضیل است.

مثال: «ما أكثر»، چه زیاد است، «ما أكثر»، آن چه بیشتر است.

۱۵۴۱. گزینه ۲ «أَحَدٌ مِنْ» به صورت «محبوب تراز» (صفت تفضیلی) ترجمه می‌شود، ولی در سایر گزینه‌ها «أشجع الشباب، أجمل الورود، أفضل معلمی» اسم تفضیل به صورت صفت عالی (ترین) ترجمه می‌شود، چون مضاف شده‌اند.

۱۵۴۲. گزینه ۲ اسم تفضیل در عبارت گزینه (۲) به صورت صفت برتر (فهیم تر) ترجمه می‌شود چون تنها آمده و مضاف شده اما در سایر گزینه‌ها این اسم تفضیل معنای صفت عالی (برترین) دارد. چون مضاف شده است و در ضمن «أَحْسَن» در این گزینه فعل است نه اسم تفضیل.

۱۵۴۳. گزینه ۳ «أَكْرَم» در گزینه (۳) فعل امر است. (گرامی بدار مردم را) اسم تفضیل در سایر گزینه‌ها به ترتیب «الأقصى»، «أَحَل»، «الوَسْطِي»، این گزینه دو اسم تفضیل دارد. در گزینه (۱) «الآخرين» در گزینه (۲) «أَهْم» و در گزینه (۴) «خير»، «أَنْقَل» و «أَكْثَر» اسم تفضیل هستند، بنابراین

۱۵۴۴. گزینه ۲ وقتی دو اسم (چه مذکور و چه موقن) را باهم مقایسه می‌کنیم، از اسم تفضیل به شکل مفرد مذکور و بروزن «أَفْعَل» استفاده می‌کنیم، بنابراین «أَفْعَل»، صحیح است. در گزینه (۱)، «أَعْجَب»، اسم تفضیل و مجرور به حرف جراست.

دقت کنید که «من أَعْجَب»، خبر از نوع جار و مجرور اشبیه جمله است پرسی سایر گزینه‌ها ۱ «أَرْحَص»، اسم تفضیل و خبر است و «الملابس»، مبتدامی باشد. ۲ «خیز»، اسم تفضیل و خبر واقع شده است و «الأحمر» نیز مبتد می‌باشد. ۴ «أَصْعَب»، اسم تفضیل و خبر است.

۱۵۴۵. گزینه ۲ «أَرْضِي»، اسم تفضیل است. (راضی ترین مردم از کارهای خوبش، همان دانشمندان و معلمان هستند). در سایر گزینه‌ها «الأحمق»، نادان، بیانگر عیب است و «الأحضر»، سبز، رنگ است پس معنای تفضیلی ندارند. دقต کنید «أَحدَث»، ایجاد کرد، فعل است و «ما أَخْفَل»، چه ریاست، اسم تفضیل نیست («أَحْمَل»، فعل می‌باشد).

۱۵۴۶. گزینه ۱ «أَحْمَر»، قرمز، رنگ است و به صورت اسم تفضیل (تر- ترین) استفاده نمی‌شود زیرا رنگ‌ها اسم تفضیل نیستند.

۱۵۴۷. گزینه ۲ در این گزینه «آخر، الآخرين» است و به معنای دیگر نیست. ترجمه: «این آخرين اختراع حدیدی است که دانشمندان به تاریخی آن را کشف کرده‌اند».

لسوی: «آخر، آخر» قبل اسم باید، حتماً اسم فاعل است و اگر بعد اسم باید می‌تواند اسم تفضیل یا اسم فاعل باشد.

مثال: آخر الكتاب / الكتاب الآخر

۱۵۴۸. گزینه ۱ سؤالی سخت تراز، (سؤال الأصعب) موصوف و صفت است. در سایر گزینه‌ها به ترتیب «احسن، أَكْثَر، أَرْحَص»، اسم تفضیل و خبر هستند.

۱۵۴۹. گزینه ۴ «أَصْفَر، زر»، بیانگر برتری (اسم تفضیل) نیست. در سایر گزینه‌ها «أَهْم، أَجْل، الْأَوْلَى»، اسم تفضیل هستند. (برابر برتری دلالت دارند).

۱۵۵۰. گزینه ۲ «أَثْرَك» و «أَكْثَر»، فعل امر هستند، (ترك کن- زیاد کن) در سایر گزینه‌ها «أَفْعَل، الدليا، أَعْزَّ»، اسم تفضیل هستند.

۱۵۵۱. گزینه ۴ پرسی گزینه‌ها «خیر أصدقائكم»، بهترین دوستان شما، اسم تفضیل ۲ «خیز»، فعل ماضی از باب «تفعیل» است و اصلًاً «خیز» نیست.

۳ «خیرکم»، بهترین شما، اسم تفضیل ۴ «خیر الدنیا»، خوبی دنیا، (مصدر)

۱۵۵۲. گزینه ۱ سؤال این گزینه به معنی «بدی» است، اما در سایر گزینه‌ها این صفت عالی (ترین) در فارسی است، «أَكْرَم» در گزینه (۱) به معنای «گرامی ترین» به کار رفته است؛ اگرامی ترین دوستانم، کسی است که در قلبش دیگران را دوست دارد، «أَحْسَن» در گزینه (۲) و «أَفْعَل» در گزینه (۴) «صفت برتر» و «هر» در گزینه (۳) به معنای «بدی» است. (بدی دشمنان غاصیمان)

۱۵۵۳. گزینه ۲ «شَر» در این گزینه به معنی «بدی» است، اما در سایر گزینه‌ها این تفضیل است و معنی «بدتربن» می‌دهد. ترجمه گزینه‌ها ۱ از تعليمات دینی و اخلاقی بادگرفته‌ایم که انتقام بدتراز بخشش است ۲ خدایا از بدی زیانم به توپناه می‌برم، چه آن وسیله‌ای برای به دست اوردن عذاب است! ۳ همانا بدنزین مردم تزد خداوند کسانی اند که در آیات او اندیشه نمی‌کنند! ۴ از بدترین بندگان خدا کسی است که هم‌نشیتی بالو به خاطر گفتار و کردار زشتی نایسنده شمرده می‌شود!

۱۵۷۵. (گزینه ۴) «من تعلم: هرکس فرا بگیرد» (رد سایر گزینه‌ها)، «لغة قوم: زبان قومی را» (رد ۲)، «جیداً، خوب، به خوبی»، «امن شرهم: از گزند آن‌ها در امان است» (رد ۳)، «الاشسان بتعلم کل لسان: انسان با فرا گرفتن هرزیاتی» (رد ۱ و ۴)، «الإنسان جدید: یک انسان جدید است».

۱۵۷۶. (گزینه ۲) «إن: چون قبل از اسم آمده» پس ادات شرط نیست (رد ۳)، «ستصبح: خواهد شد» آینده است (رد ۱ و ۴)، «الإنسان الذي: انسانی که» (رد ۳ و ۴).

۱۵۷۷. (گزینه ۱) «ما، شرطیه معنی (هرچه) می‌دهد (رد ۲ و ۳)، «يعطى: می‌دهد» معلوم است نه مجھول (رد ۴).

۱۵۷۸. (گزینه ۳) «الايدل، دلالت نمی‌کند» فعل مضارع است نه اسم (رد ۱ و ۴)، «إنما: فقط، تنها» (رد ۲).

۱۵۷۹. (گزینه ۴) «قبل أن يعزّم، در گزینه (۱) ترجمه نشده است، امن: هرکس» (رد ۲ و ۳)، فعل «قد انتفع: سود برده است» ماضی نقلی است (رد ۲ و ۳)، «العقلاء: دانایان» معنیه آنست نکره (رد ۲).

۱۵۸۰. (گزینه ۴) «من: هرکس، هر که» شرط است (رد ۱ و ۳)، «اصدیقه الحمیم: دوست صمیمی اش»، «مستشاره الحکیم: مشاور خردمند خوبیش» ترکیب و صفتی و اضافی هستند، (رد ۱ و ۲) «فی الجمل: باید قرار دهد»، «قرار می‌دهد» اشتباه است (رد ۱ و ۳)، کسره در انتهای فعل مضارع به ما می‌گوید که حرکت ساکن داشته‌ایم.

۱۵۸۱. (گزینه ۲) «من: هرکس» شرط است (رد ۱ و ۳)، «مستقبله: آینده‌اش» همراه ضمیر است (رد ۱)، در گزینه (۴) «حال آن که» معادل «الذی: که» نیست.

۱۵۸۲. (گزینه ۳) «إن: اگر، چنانچه» (رد ۲)، «أُنْدَى: يخواهى» فعل مضارع است (رد ۱ و ۲)، «قلوب الشباب: دل‌های جوانان» (رد سایر گزینه‌ها)، همچنین «بیشه خود» لیز نادرست است (رد ۴).

۱۵۸۳. (گزینه ۱) «إن: اگر» معنای قیدهای زمان نمی‌دهد (رد ۲ و ۴)، «لا تعلم» مضارع است (رد ۲)، «سمعت: شنیدی» (رد ۲ و ۴).

۱۵۸۴. (گزینه ۱) «كان... بهمن: أهسته سخن می‌گفت» (رد ۲ و ۴)، در گزینه (۲) «من الصف: ترجمه نشده. کاد: نزدیک بود» (رد ۲ و ۴).

۱۵۸۵. (گزینه ۲) در گزینه (۱) «بهاء» ترجمه نشده «من (شرط): هرکس، هر که» (رد ۲)، «يَخْصُّ» معلوم است ولی مجھول ترجمه شده (رد ۴).

۱۵۸۶. (گزینه ۴) «يتكلّم» فعل شرط است و باید مضارع التزامی ترجمه شود (رد ۱ و ۲)، «جینما: زمانی که» (رد ۱)، «لا تهمس» آهسته حرف مزن (رد ۲)، «به خاطر تو» در گزینه (۲) اضافی است، «عملما» در گزینه (۱) ترجمه نشده.

۱۵۸۷. (گزینه ۱) «عدد كثیر من العلماء: تعداد زیادی از علماء» (رد ۲ و ۳)، «التربية و التعليم: صفت نیست (رد ۱)، در گزینه (۴) «بسیار» اضافه است. همچنین «كتباً» باید در این گزینه نکره و جمع ترجمه می‌شود.

لسوی: «مجالات التربية والتعليم: زمینه‌های آموزش و پرورش اتجاه گذیر که در زبان عربی برخلاف زبان فارسی واژه «تریة» پیش از تعليم می‌آید.

مثال: «دایرة التربية والتعليم: اداره آموزش و پرورش»

۱۵۸۸. (گزینه ۲) «ابتعد» فعل لازم است نه متعددی (دور شد، دوری کرد)، ولی در سایر گزینه‌ها به صورت متعددی (دور کردی، دور می‌کنی) ترجمه شده.

۱۵۸۹. (گزینه ۳) «الناس» مفعول است نه فاعل (رد ۱)، «رأيت» فعل شرط است و مضارع التزامی ترجمه می‌شود (رد ۲ و ۴)، «دين الله: دین خدا» ترکیب اضافی است نه وصفی (رد ۲ و ۴).

۱۵۹۰. (گزینه ۱) «من» شرطی است (هرکس) (رد ۲ و ۴)، «تشـالـحـسـدـ: شـرـحـسـدـ» حсадت (رد ۲ و ۴)، «يُنقـذـ» فعل معلوم است ولی در گزینه (۲) به صورت مجھول ترجمه شده است. «التصـاحـخـ الـاخـلـاقـيـةـ» در گزینه (۲) نکره ترجمه شده و «منه» ترجمه نشده است. در گزینه (۲) «يـخـلـصـ» به صورت متعددی معناشده و نیز «حسودها» غلط است.

۱۵۹۱. (گزینه ۳) «يـنـتـفـعـ» و «يـنـفعـ» مضارع هستند نه ماضی (رد ۱)، «امـديـرـةـ شـرـكـتـاـ» الکبیرة: مدیر شرکت بزرگ ها (رد ۲ و ۴).

۱۵۹۲. (گزینه ۳) «نوع: نوعی» در گزینه (۱) ترجمه نشده است. «من هو أكـرـمـكـ» کسی که از تو بزرگ تر است (رد ۲)، «عليـكـ: تو بـاـيـدـ، بـرـتوـاستـ» (رد ۴)،

۱۵۶. (گزینه ۴) «أحسن» اسم تفضیل است. «بهترین مردان نزد خداوند کسی است که نماز را ترک نمی‌کند». «أكرـمـ» (گرامی داشتند... هفته گذشته) و «أكـرـمـ» (از پاده روی کردند)، «الطلـابـ» فعل است و مرفوع (ـ) آمده در گزینه‌های (۱) و (۲) فعل هستند و در گزینه (۳) هم «خير» به همراه مفرد معرفه آمده (خوبی پروردگار م).

۱۵۷. (گزینه ۳) « أقل» فعل ماضی از باب «افعال» است (مرد در کار کوتاهی کرد)، ولی در سایر گزینه‌ها «أخلـصـ»، «شرـةـ»، «أكرـمـ» و «أعلمـ» همگی اسم تفضیل هستند.

۱۵۸. (گزینه ۴) «المجالـسـ: هـمـنـشـينـ» اسم فاعل و مذکور است. «إـلـحـسـنـ» که صفت و مذکور است می‌توان فهمید) بروزی سایر گزینه‌ها ۱ «المـاـشـاهـهـ» جمع «مشهد» به معنی صحنه است. (از مؤنث بودن کلمات «الـتـيـ» و «الـمـحـوـفـهـ» می‌فهمیم که جمع غیر عاقل است، ۲ دوستم خارج گشته کتاب از آنجایی بود. (مخرج: اسم فاعل) ۳ «مـلـابـسـ» جمع «ملبس» به معنای «لبـسـ»، معنای مکان ندارد (المعامل، القـعـدـ) کارگاه‌ها

۱۵۹. (گزینه ۴) بروزی گزینه‌ها ۱ بدی مردم معمولاً به خودشان می‌رسد، «شـرـ» مصدر است. ۲ «المـاـنـاطـقـ» جمع «منطقة» است و اسم مکان نیست. ۳ «اماـكـنـ» جمع «مكان» اسم مكان و «أـجـرـ» (پایان)، اسم فاعل و اسم تفضیل نیستند. ۴ بدی این شهر شلوغی است. «شـرـ» مصدر و به معنای «بدی» است.

۱۶۰. (گزینه ۱) در گزینه (۱) «خـبرـأـبـيـ» خوبی پدرم، «خـيرـ» مصدر است. «أـئـقـسـ» گران بهترین، «مـيـانـسـالـيـاـمـ» است، زیرا بعدشان ضمیر مذکور (ه) آمده نه مؤنث (ها)، در گزینه (۴) هم «فـضـلـ» (برتری من) اسم تفضیل نیستند، چون بعدش صفت به صورت مذکور آمده نه مؤنث

۱۶۱. (گزینه ۳) «خدمـ» جمع «خدمـ» است. بروزی سایر گزینه‌ها ۱ «المـحـافظـ» اسم مکان و جمع «مخـفـظـةـ» است، چون «الـتـيـ» بیانگر جمع غیر عاقل بودن آن است. ولی «المـحـافظـ» مذکور است. ۲ اسم مبالغه است. (رـؤـارـ) چون ضمیر «هـ» برای آن مفرد آمده. (رـؤـارـ) جمع است. ۳ «المـقـاتـلـ» جمع «المـقـاتـلـ» و «اسمـمـكانـ» است، چون فعل «تحـكـيـ» مفرد مؤنث آمده پس کلمه مورد نظر جمع غیر انسان است. («المـقـاتـلـ» است نه «المـقـاتـلـ»)

پایه یازدهم

۱۶۲. (گزینه ۴) در سایر گزینه‌ها «من» شرطیه نباید به صورت «کسی که، کسانی که، آن کسی که، اگر و...» ترجمه شود، همچنین «امور» جمع است (رد ۱ و ۲).

۱۶۳. (گزینه ۴) اگر فعل شرط ماضی باشد یا به صورت ماضی ساده ترجمه می‌شود یا مضارع التزامی (رد ۲ و ۳)، کلمه «قلب» در سایر گزینه‌ها ترجمه نشده است. «ضمناً ظواهر» جمع است ولی در گزینه‌های (۱) و (۲) به صورت مفرد ترجمه شده است. دقت کنید که «من» در این عبارت از نوع شرط است، لذا بهتر بود به صورت «هرکس» ترجمه شود.

۱۶۴. (گزینه ۱) «إن: اگر» (رد ۲ و ۴)، «تفـصـدـ» مضارع است (رد سایر گزینه‌ها)، «الـتـفـاـيـاـتـ» زباله‌ها، معنیه است (رد ۲)، «إـلـفـلـمـ» بدان (رد ۲ و ۴) در گزینه (۲)، «أـيـنـ» اضافی است.

۱۶۵. (گزینه ۳) «سوفـيـنـتـهـ»، أـگـاهـ خـواـهـدـ شـدـ (رد ۱ و ۴)، «فـزـيلـكـ المـشـاغـبـ» هـمـ كـلاـسـيـ اـخـلـالـگـرـتـ

۱۶۶. (گزینه ۲) «خلق الله: أـقـرـيشـ خـدـاـ» ترکیب اضافی است نه وصفی همچنین مفرد است نه جمع (رد ۱ و ۲)، «إـذـ أـگـرـ، هـرـگـاهـ» (رد ۲)، «مـشـاهـدـ: خـواـهـيـ دـيـدـ» آینده است (رد ۲ و ۴).

۱۶۷. (گزینه ۳) «إن: اگر، چنانچه» (رد ۲ و ۴)، «للـنـاسـ» برای مردم (رد سایر گزینه‌ها)، «أنـ تـنـصـحـ: کـهـ نـصـيـحـتـ کـنـیـ» (رد سایر گزینه‌ها).

۱۶۸. (گزینه ۲) «بسـهـوـلـهـ: بـهـ أـسـانـیـ» (رد سایر گزینه‌ها) «إن: اگر، بـاـيـدـ هـرـگـاهـ» ترجمه شود (رد ۱ و ۲)، «لنـاـ: برـایـ ماـ» ترجمه نشده است (رد ۱ و ۴).

۱۶۹. (گزینه ۱) «فيـمـاـلـاتـقـلـمـ: درـيـارـةـ لـيـچـهـ نـمـيـ دـلـانـیـ» (ما شرطیه نیست پس معنی هـرـچـهـ «تمـيـ دـهـدـ» (رد ۲ و ۴)، «وـيـانـ» (رد ۲)، «لاـ تـمـيـتـ: حـدـانـمـيـ کـنـدـ» (رد ۲ و ۴).

۱۷۰. (گزینه ۳) «يـصـعـدـ: صـعـودـ مـيـ کـنـدـ» در گزینه (۱) به شکل آینده ترجمه شده است، «إن: اگر، چنانچه» به معنای «هـرـگـاهـ» نـیـسـتـ (رد ۲)، «يـتـسـجـيلـ: بـاـيـتـ، يـازـدـنـ» مصدر است نه فعل (رد ۴).